

Vj^{metkovski}esnik

**BESPLATAN
PRIMJERAK**

GODINA I.
BROJ 5

Metković, 31. listopada 2008.

str. 18

OTAC ANTE GABRIĆ 1915. - 1988.

**PREDSTAVLJENO
IDEJNO RJEŠENJE
NOVE ŠKOLE** str. 3

**PARKIRANJE ČEMO
PLAĆATI I MOBITELOM** str. 5

str. 21

**100 GODINA
ŠKOLE U BLACAMA**

OSNIVA SE PODUZETNIČKA ZONA str. 4

**NERETVANIN I
NERETLJANIN**

od fra Luke Vladimirovića
do danas str. 23

**MAMA, BIT ĆU
KU H A R**

str. 14

Tvrđi
svjedok
burne
prošlosti

str. 25

**MUKA PO
MANDARINAMA**

str. 22

SJEĆANJE NA ONE KOJI NISU VIŠE S NAMA

Koliko li smo puta zatvorili oči pokušavajući si što jasnije predočiti lik voljene osobe koja više nije s nama? Pomažu nam tu obiteljski albumi kao zbir fototapisa s raznih događaja, u novije vrijeme i razni videouređaji. No ništa ne može zamijeniti odlazak na grob s cvijećem u jednoj i svijećom u drugoj ruci.

Dan nakon Svih Svetih slijedi Dušni dan, Dan mrtvih kada metkovoško groblje Sv. Ivana zasja u tisućama *koluri* što ih stvara cvijeće obasjano svijećama.

Tako će biti i ove godine. Srest ćemo u gradu mnoge poznanike koje inače rijetko susrećemo. Mnogi od njih doći će u Metković upravo zato da bi na grobu svojih dragih položili cvijeće i zapalili svijeću.

A mi ćemo se na ovome mjestu zajedno sjetiti osamnaestorice naših sugrađana koji su poginuli u Domovinskom ratu.

Mario Bebić
11.2.1967. - 30.5.1992.

Boro Brečić
1.1.1971. - 10.9.1992.

Stipe Bujubašić
1.5.1957. - 1.11.1991.

Mato Dodig
13.11.1957. - 27.6.1992.

Eugen Erjauc
12.10.1967. - 24.5.1992.

Hrvoje Ilić
10.3.1972. - 24.9.1994.

Marijo Jadreško
11.2.1965. - 6.11.1991.

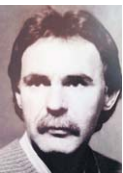
Ivan Jelinčić
5.9.1955. - 23.5.1992.

Marinko Jurko
21.2.1954. - 21.11.1994.

Dražen Kozina
22.4.1968. - 23.6.1992.

Ante Kuran
28.1.1950. - 2.11.1991.

Vice Marević
21.10.1952. - 21.1.1996.

Vlaho Maslović
14.3.1967. - 26.11.1991.

Ante Petrušić
13.6.1965. - 18.9.1995.

Draženko Pleše
27.11.1963. - 10.9.1992.

Ivica Prusac
17.7.1967. - 30.5.1992.

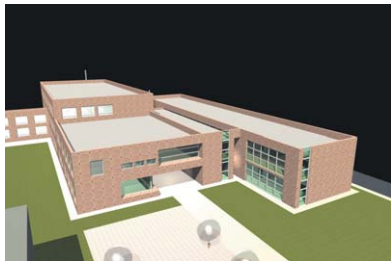

Ante Rebac
15.4.1947. - 2.11.1991.

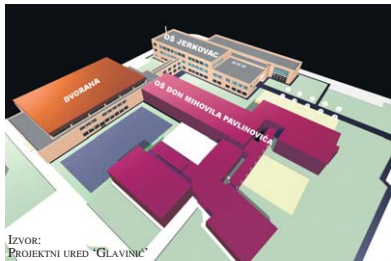
Ante Taslak
22.3.1963. - 22.12.1991.

NOVA ŠKOLA NA DESNOJ STRANI METKOVIĆA

PREDSTAVLJENO IDEJNO
RJEŠENJE NOVE ŠKOLE

Nije prošlo ni dva mjeseca otkako je potpisan Ugovor o izradi projektne dokumentacije, a već u Osnovnoj školi don Mihovila Pavlinovića predstavljeno je idejno rješenje kompleksa nove osnovne škole sa sportskom dvoranom što će se pod radnim nazivom Jerkovac graditi u blizini postojeće škole.

Kako smo već pisali, Ugovore su potpisali suinvestitori Dubrovačko-neretvanska županija i Grad Metković s kinventisatorom uredom Glavinčić iz Metkovića čiji arhitekti su izradili idejno rješenje i predstavili ga 22. studenoga županici Miri Buconić, metkovskom gradonačelniku Stipi Gabriću Jambić i njihovim suradnicima. U novu školsku zgradu na dva kata smjestit će se 600 učenika. U prizemlju će biti 12 učionica razredne nastave, dok će na prvom i drugom biti učionice predmetne nastave. Obje škole bit će spojene na novu trodijelnu sportsku dvoranu, imat će zasebne školske restorane, a kuhinja, što će se graditi u novoj zgradi, bit će im zajednička. Zbog bolje regulacije prometa ulaz u novu školu bit će iz Ulice Alojzija Štepinca, a novi glavni ulaz u OŠ Don Mihovila Pavlinovića izvest će se iz Jadranske ulice. Nova sportska dvorana, površine dvije tisuće metara četvornih, osim za potrebe nastave koristit će se i kao gradska dvorana, što će podići kvalitetu sportskih sadržaja na desnoj strani Metkovića.

IZVOR:
PROJEKTI URED "GLAVINIĆ"

Lardo
BAZENI i bazenska oprema

METKOVIĆ - DUBROVNIK
Informacije: 091 2002 776

OTVARANJE PONUDA ZA "VAGU"

JAVILO SE ŠEST IZVOĐAČA

Petnaestoga listopada istekao je krajnji rok za podnošenje ponuda iz „Javnog poziva za nadmetanje za rekonstrukciju, odnosno prenamjenu upravno-stambene zgrade Poduha u zgradu Prirodoslovnoga muzeja i Gradske knjižnice“.

Točno u 10 sati u prostorijama Gradskog gospodarstva započelo je otvaranje pristiglih ponuda u nazočnosti ovlaštenih predstavnika naručitelja, ovlaštenih predstavnika ponuditelja i zainteresirane javnosti. Utvrđeno je da su ponude pristigle neotvorene pa je započelo njihovo otvaranje prema redosljedu kojim su pristigle. U predviđenom vremenu pristiglo je šest ponuda i to: tvrtke *Komel* iz Cavtata, tvrtke *Dobranje-ing* iz Metkovića, tvrtki *Vulix* i *GP Dubrovnik* iz Dubrovnika te zajednička ponuda u kojoj je nositelj tvrtka *MGA* iz Metkovića i zajednička ponuda koje je nositelj tvrtka *GP Obšivač* iz Metkovića. Nakon otvaranja svih ponuda utvrđeno je da je najnižu cijenu od 10.838.000 kuna bez PDV-a dala tvrtka *Dobranje-ing*. Najvišu cijenu imala je ponuda tvrtke *Komel* iz Cavtata, a ta je bez PDV-a iznosila 15.540.000 kuna. – Prema zakonu sada slijedi pregled i ocjena ponuda tijekom koje će se na osnovi analitičkog

prikaza traženih i danih dokaza o sposobnosti ponuditelja procijeniti njegova sposobnost izvođenja radova. Utvrdit će se ima li eventualnih razloga da se ponuda ne prihvati te provjeriti izračune iz troškovnika. To može raditi ovlašteni predstavnik naručitelja ili se može odrediti neka tvrtka ili osoba koja će provesti taj postupak. Zakonski rok je 30 dana od dana isteka roka za dostavu ponuda i u tom roku sve ponude treba pregledati, ocijeniti i donijeti odluku o odabiru, ali mislim kako će se taj postupak provesti u dosta kraćem vremenu – rekao nam je Mojmir Vladimir, pročelnik Odjela za društvene djelatnosti.

Nakon odabira najpovoljnijeg ponuditelja slijedi period unutar kojega se ostali ponuditelji mogu žaliti, a ako toga ne bude, može se sklopiti ugovor s odabranim ponuditeljem i uvesti ga u posao. Naručitelj radova je Gradsko gospodarstvo na koje je Poglavarstvo prenijelo investitorska prava.

IZ POGLAVARSTVA

OSNIVA SE PODUZETNIČKA ZONA

Na nedavnoj sjednici Gradskog poglavarstva grada Metkovića usvojen je prijedlog Odluke o osnivanju poduzetničke zone Dubravica. Odluka je donesena kako bi se mogla kompletirati projektna dokumentacija koja je temelj za dobivanje poticajnih sredstva iz Ministarstva gospodarstva i Dubrovačko-neretvanske županije.

Poduzetnička zona obuhvatit će površinu od 81.700 četvornih metara na području naselja Dubravica, a nalazi će se na padinama brda iznad Gradskog odlagališta otpada. Namjena zone je servisno-uslužna, a osim trgovačkih, skladišnih i ostalih poslovnih sadržaja u poduzetničku zonu moći će se smjestiti i radni pogoni čiste industrije. Zona je već dobila dio infrastrukture, tj. vodu i struju

zahvaljujući novoj trafostanici koja je građena za potrebe odlagališta. Grad Metković će projektirati zadatak naručiti od Instituta građevinarstva Hrvatske, a nakon toga slijedi izrada detaljnog plana.

Poglavarstvo je usvojilo i prijedlog zaključka o prihvaćanju financiranja ugradnje sustava navodnjavanja zelenih površina. Radove ugradnje na pet gradskih površina izveo je Obrt Amadeus iz Metkovića, a vrijednost investicije je 49.685 kuna. U nastavku se planira uređenje još desetak zelenih površina u gradu te dovršetak ugradnje sustava navodnjavanja na postojećim mjestima, uključujući i zelenu površinu oko spomenika kneza Domagoja u Vidu.

Kako zgrada u Ulici Stjepana Radića, kućni brojevi 32 i

34, od prosinca prošle godine nema upravitelja, Poglavarstvo je usvojilo prijedlog zaključka o određivanju prinudnog upravitelja, za što je izabrano Gradsko gospodarstvo.

Poglavarstvo je usvojilo i zahtjev MO Vid za sufinanciranje troškova proslave dana Župe u Vidu koji se slavi 5. kolovoza, a za što će se izdvojiti 40 tisuća kuna te je dalo suglasnost na dopunu Odluke o upisu djece u Dječji centar Metković za pedagošku godinu 2008./09. kojom se odobrava upis još šesnaestero djece u desetsatni program jedne jasličke odgojne skupine.

Na zahtjev Komunalnog poduzeća Metković Poglavarstvo je istom odobrilo kratkoročnu pozajmicu u iznosu od 680 tisuća kuna. Svrha pozajmice je nabavka autočistilice koja će se financirati kreditom banke u

iznosu od 60 posto i sufinanciranjem Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitosti u iznosu od 40 posto.

Nakon što je dosadašnjem članu Upravnog odbora Gradske glazbe Klement Visković Mati Mustapiću istekao mandat, na zahtjev predsjednika Gradske glazbe Marija Talajića Poglavarstvo je za novog člana predložilo Vatroslava Vugdeliju.

U nizu prihvaćenih zamolbi Poglavarstvo je usvojilo i zamolbu učenika Gimnazije Metković za sufinanciranje govorničke škole koja će se od 25. listopada do 2. studenoga održati u Dugoj Uvali kod Pule. Grad će financirati troškove prijevoza učenika.

Usvojeno je i 18 novih zahtjeva za odobrenje dara za novorođeno dijete.

METKOVIĆU TREĆE MJESTO U LIGI ZDRAVIH GRADOVA

Povodom dvadesete obljetnice Pokreta *Zdravi grad* u Hrvatskoj je ove godine osnovana *Liga zdravih gradova* koja prati rezultate rada, uključenost lokalne zajednice, vrjednuje različite

projekte i sl. za oko 35 hrvatskih gradova. U konkurenciji puno većih i bogatijih gradova Metković je osvojio treće mjesto.

Tijekom svečane večere u Muzeju *Mimara*, koja se održala u sklopu Europske konferencije zdravih gradova, proglašeni su ovogodišnji pobjednici. Prvo mjesto zauzeo je Poreč, drugo dijele Rijeka i Split, a na trećem se našao Metković – *zdravi grad*, kako je rečeno, čarobnjak među zdravim gradovima jer s malo novca odrađuje velike

stvari. Predstavnicima grada Metkovića, zamjeniku gradonačelnika prof. Mati Mustapiću i koordinatori dr. Asji Palinić Cvitanović, uručena je plaketa i ploča s natpisom „Metković finalist Lige zdravih gradova 2008.“ koja će se postaviti na zgradu poglavarstva.

Metković – *zdravi grad* već je osamnaest godina član *Hrvatske mreže zdravih gradova* i tijekom toga vremena pokrenuo je niz akcija i projekata naročito vezanih uz školsku djecu.

OTVORENA SUVENIRNICA

U Ulici Vladimira Nazora 2 UOŠI *Prijatelj* prije nekoliko dana otvorila je suvenirnicu u kojoj će prodavati rukotvorine što ih izrađuju invalidi.

Suvenirnici su zajedno otvorili gradonačelnik Gabrić i Ljubo Markotić, čija obitelj je Udruzi ustupila prostor, a blagoslovio ju je fra Dušan Džimbeg.

Suvenirnica će raditi od 9 do 18 sati.

USKORO VIŠE REDA U SREDIŠTU GRADA

PARKIRANJE ĆEMO PLAĆATI I MOBITELOM

U Upravnom odjelu za gospodarstvo grada Metkovića prije nekoliko dana održan je sastanak na kojem su Predstavništvo zagrebačkih tvrtki *Zagrebparking* i *RAO* detaljnije upoznati s problematikom regulacije prometa i organiziranog parkiranja u Metkoviću. Radi se o trećem u nizu kontaktata sa spomenutim tvrtkama koje će sudjelovati u izradi projekta koji bi trebao riješiti spomenute probleme.

– Na sastanku su bili direktor *Zagrebparkinga* Mate Kraljević, Zoran Uzelac iz tvrtke *RAO* i njihovi suradnici, gospođa Lazzanja i Šimurina. Oni će izraditi projekt regulacije prometa i organizacije parkiranja u užem središtu grada i uputiti nas kako napraviti sve pripreme kako bi se projekt uputio na Gradsko vijeće. Od njih ćemo saznati i kako sustav prilagoditi novimama koje se javljaju sukladno Zakonu o sigurnosti prometa na cestama, u što spada i komunalno prometno redarstvo. Jednom riječju organizacija i upravljanje u prometu kako u gibanju, tako i u mirovanju – rekao nam je Milorad Dodig, pročelnik Upravnog odjela za gospodarstvo s kojim su u ime Grada na sastanku još bili direktori gradskih poduzeća Željko Batinović i Željko Mordžin.

Na sastanku su razmatrani prometni pravci i potencijalne površine za parkiranje koje će najvjerojatnije biti svrstane u dvije zone kao u drugim gradovima slične veličine. Posebna pozornost obratit će se stanarima kako bi dobili povlašten status u tzv. stanarskim zonama, a utvrdit će se i neke posebne zone, npr. posebno parkiranje uz tržnice i sl.

– Ovo je rezultat suradnje gradonačelnika Zagreba i Metkovića i mi smo ovdje došli na inicijativu g. Bandića. Zagreb je daleko odmakao u organizaciji parkiranja, čak i u eu-

ropskim standardima. Prometni stručnjaci kažu da vozilo u gradu od 24 sata miruje 23 pa sam taj podatak govori koliko bi sudionici prometa svakodnevno trebali voditi računa o tome kako se parkiraju. Mi ćemo svakako obići sam grad i pronaći najbolje rješenje koje bi trebalo udovoljiti svim potrebama. Znači, treba snimiti pravo stanje koje postoji u Metkoviću i taj parkirališni prostor dobro povezati s prometnim tokovima da bi se promet kroz Metković učinio što boljim, što bržim, što efikasnijim. Pokušat ćemo postići da se od nosa ponude i potražnje svede na najmanju moguću mjeru do trenutka kad vaše gradsko poduzeće započne s naplatom parkiranja, kao što je to u Zagrebu. Trebat će odrediti i mjesta gdje će se Metković razvijati i širiti novim zgradama i novim investicijama kako bi se zaštitio prostor gdje bi se danas-sutra mogla graditi i neka nova garaža. Znači, došli smo tu da pomognemo zahvaljujući razgovoru dvaju gradonačelnika i nadam se da ćemo naći najbolje rješenje – rekao nam je gospodin Kraljević iz *Zagrebparkinga*.

Zanimalo nas je uključuje li rješenje izgradnju podzemne garaže. – Treba naprijed snimiti pravo stanje da se vidi što imamo te kako na najbolji način to

što imamo maksimalno i racionalno iskoristiti. Kada to sve utvrdimo, uključujući i budući razvoj grada, onda ćemo prema tim parametrima znati je li moguće i potrebno, s obzirom na ovo što Metković sad ima, graditi garažu. Za sva ta istraživanja trebat će nam bar pola godine od trenutka kada sustav počne funkcionirati. Znači, tek u realnim uvjetima primjene sustava moći ćemo vidjeti gdje su nam pritisci, gdje nam što nedostaje. Naprijed ćemo pokušati postojeća parkirna mjesta ograničiti na sat korištenja. Tako će više građana moći obaviti poslove u središtu grada. Kada im se, kao sada, pusti da stoje koliko oni hoće, imamo nered. Izmjena vozila i ograničenje vremena pokazat će nam treba li Metkoviću u ovom trenutku

garaža ili je problem riješen bar 4 do 5 godina kada se ponovo rade analize. Sigurno će doći i do promjena u regulaciji prometa jer se sadašnja regulacija zasniva na upla manjem broju vozila nego što ih Metković trenutno ima – zaključio je Kraljević.

Od gospodina Zorana Uzelca iz informatičke tvrtke *RAO* doznali smo da su svoje softversko rješenje, osim u Zagrebu, implementirali u još 30-tak gradova. Sustav predviđa plaćanje telefonom, opremanje, kontrolu parkiranja najmodernijim uređajima, mogućnost fotografiranja događaja, obradu i razmjenu podataka s Ministarstvom unutarnjih poslova. Kako u Metkoviću parkira puno automobila s BiH oznakama, zanimljivo je da se početkom 2009. pokrene projekt razmjene podataka s drugim državama te razmjene podataka s odvjetnicima. Tako bi se efikasnije obavljala naplata parkiranja i stranim državljanima.

Kako su ove godine ovlasti prešle na komunalne prometne redare, odnosno s policije na lokalnu samoupravu, grad Metković će osnovati komunalno redarstvo koje će utvrđivati prekršitelje. Kada komunalni redar evidentira nepropisno parkirano vozilo i fotografira ga, automatizirano će se izdati vaći prekršajni nalozi.

SDP ODLUČIO

DALIBOR OBRADOVIĆ ZA GRADONAČELNIKA

Gradski odbor SDP-a Metković prije nekoliko dana izabrao je Dalibora – Dadu Obradovića za svoga kandidata za gradonačelnika Metkovića na lokalnim izborima 2009. Od Nikice Šutala iz SDP-a doznali smo da SDP na te izbore izlazi samostalno, u potpunosti svjestan stanja u gradu i političke moći svojih protivnika. Sigurni su da će građanima ponuditi najbolji program razvoja grada jer su već u ovoj fazi angažirali više stručnjaka koji im savjetima pomažu pri izradi programa razvoja grada Metkovića.

SKRB ZA STARIJE I NEMOĆNE

BLAGOSLOV PROSTORIJA UDRUGE 'OTAC ANTE GABRIĆ'

Povodom dvadesete obljetnice smrti Metkovca i misionara oca Ante Gabrića 20. listopada je u Udrugi za skrb o starijim i nemoćnim osobama koja nosi njegovo ime obavljen blagoslov prostorija. Udruga je osnovana početkom srpnja sa svrhom provođenja programa *Dnevni boravak i pomoć u kući starijim osobama* koji je Gradu

dobiju pomoć uz Božji zagovor.

Tijekom prigodnog programa pročitano je pismo oca Ante koje je 17. rujna 1977. iz Bengala uputio „prijateljima misija“ u Metkoviću, a ženska pučka pjevačka skupina *Borovčanke* otpjevala je pjesmu posvećenu ocu Anti koju je napisala Pera Vekić, jedna od članica skupine.

Metkoviću odobrilo Ministarstvo obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti.

Prostorije je blagoslovio župnik župe Sv. Ilije fra Dušan Džimbeg koji je tom prigodom rekao: – Rad Udruge *Otac Ante Gabrić* vjerojatno neće biti jednostavan kao što ni život oca Ante Gabrića nije bio nimalo jednostavan, ali smo zato ovdje mi da pomognemo ostvariti zacrtani program i da svi potrebiti

Okupljenima se obratio i metkovski gradonačelnik Stipo Gabrić Jambo koji se zahvalio resornom ministarstvu i Dubrovačko-neretvanskoj županiji na pomoći kako bi Metković dobio i proveo tako važan program.

– Grad će i nadalje pomagati, a kako se planirani broj korisnika programa sa 125 popeo na oko 200, uz jedanaestero zaposlenih djelatnika u Programu otvorila se potreba za još trima

djelatnicima. Nastojat ćemo izboriti sredstva kako bi u gradu Metkoviću pomoć dobili svi oni kojima je potrebna – rekao je Gabrić.

PRESRETNIA SAM

– Ja sam puno toga prošla u životu, ali ovo što sam danas doživjela, ne mogu iskazati riječima jer mi je sve u srcu. Čitavi život molim se ocu Anti Gabriću koji je u Indiju otišao godinu dana prije nego sam se ja rodila i uvijek uz sebe imam sliku koju je svim Gabrićima udijelio 1969. za njegovog prvog posjeta Metkoviću nakon odlaska. Kada su mi iz njegove udruge pokucali na vrata, pomislila sam da je to Božiji znak. Od tada svaki dan dođem u ove prostorije jer svaki put kada dođem, osjetim neku plemenitost. Osjetim se kao kada vas nešto boli i popijete lijek. Naprosto osjetiti ozdravljenje – rekla nam je Marija Mihaljević, umirovljenica iz Metkovića.

ČISTIJE ULICE

AUTOČISTILICA ZAPOČELA RADOM

Ovih vas je dana u rane jutarnje sate možda probudio neobičan šum koji je dopirao sa ulice. Proizvode ga rotacijske četke nove autočistilice koje je prije nekoliko dana započelo čišćenje gradskih ulica koje imaju rubnike.

Specijalno vozilo za čišćenje, vrijedno 830 tisuća kuna nabavljeno je u suradnji s *Fondom za zaštitu okoliša i energetsku učinkovitost* pri čemu je *Fond* sudjelovao s 40%, a Komunalno poduzeće *Metković* sa 60% sredstava. Vozilo je opremljeno sustavom vlaženja čišćene površine da se pri radu ne bi podizala prašina, a spremnik mu ima kapacitet od dva prostorna metra. Opremljeno je i priključkom za usisavač pa uz jednog pomoćnog radnika može čistiti i nogostupe, što je naročito važno u kasnu jesen kada pada lišće.

Za sada radi tri sata tijekom ranoga jutra dok su ulice još puste i pokriva 10 km gradskih ulica. Važno je i to da je primjenom novoga vozila došlo je do rasterećenja u službi čišćenja pa će se čistači moći rasporediti i na druge ulice koje do sada nisu bile obuhvaćene planom čišćenja.

SEMINAR RUKOMETNIH SUDACA

Udruga hrvatskih rukometnih sudaca organizirala je 24. listopada u Metkoviću seminar na kojem je bilo šezdeset sudaca i nadzornika iz cijele Dalmacije. Povodom toga kraću izjavu zamolili smo gospodina Borisa Zubanovića, predsjednika UHRS-a.

– Ovo je jedan od četiri mini seminara koje organiziramo po regija-

ma, a svrha mu je da pokušamo uskladiti kriterije oko dosudi-

vanja prekršaja, ponajprije u progresivnom kažnjavanju. Od Europske rukometne federacije dobili smo primjere sa snimkama utakmica Kupa prvaka. Napravili smo test: naši suci gledaju te snimke, a mi pratimo kako oni ocjenjuju različite situacije. Na temelju toga napraviti ćemo analizu da bismo vidjeli gdje se najviše griješi i pokušali to uskladiti.

SVEČANOST U OŠ STJEPANA RADIĆA U RAD PUŠTENO DIZALO

U sklopu proslave Dana kruha u OŠ Stjepana Radića svečeno je otvoreno dizalo za osobe sa smanjenom tjelesnom pokretljivošću. Uz učenike i djelatnike Škole proslavi su bili nazočni i županica Mira Bučonić sa suradnicima te predstavnici političkog i gospodarskog života grada na čelu s gradonačelnikom Gabrićem. U prvom dijelu svečanosti učenici i Školski zbor izveli su prigodan program posvećen kruhu, a u drugome dijelu pušteno je u rad dizalo.

Ideja o izgradnji dizala u našoj školi bila je zajednička i to predsjednika Udruge osoba s tjelesnim invaliditetom Prijatelj iz Metkovića Antiše Puljevića i naše škole, a članovi Školskog odbora podržali su je jednoglasno znajući s kakvim se problemima i situacijama djeca sa smanjenom tjelesnom pokretljivošću suočavaju u svakodnevnom radu i praćenju odgojno-obrazovnog programa – rekla je na svečanosti Božena Nikoletić, ravnateljica OŠ Stjepana Radića. Prema njenim riječima, nakon

što je ideja prihvaćena pristupilo se izradi projektne dokumentacije, dobivanju lokacijske i građevinske dozvole, a Škola se prijavila za projekt Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa Mreža škola bez arhitektonskih barijera. Cjelokupan projekt, vrijedan oko 500 tisuća kuna, financirala je Dubrovačko-neretvanska županija, a dizalo je sa svim završenim radovima i uporabnom dozvolom bilo spremno 20. rujna ove godine.

Završetkom ovoga vrijednog projekta Škola je ostvarila svoj cilj i u skladu s Pravilnikom o osiguranju pristupačnosti građevina osobama sa smanjenom tjelesnom pokretljivošću, postala u potpunosti jedna od

hrvatskih škola bez arhitektonskih barijera. Napominjem da u RH ima 1305 osnovnih i srednjih škola, a samo njih 67 ima dizalo među kojima su i dvije metkovske osnovne škole. Moram reći da smo se tijekom izgradnje često pitali je li nam realizacija ovog projekta uopće bila potrebna, ali, gledajući našeg Vlahu kako se protekli mjesec dana koristi dizalom, mislim da je trebalo i bilo vrijedno uloženoj truda – rekla je na kraju ravnateljica Nikoletić.

Prvom vožnjom dizalo su svečano otvorili učenik Vlaho Kuzman i metkovski gradonačelnik Stipo Gabrić Jambo, a blagoslovio ga je fra Dušan Džimbeg, župnik župe Sv. Ilije.

SPOMENDAN NA VUKOVAR I ŠKABRNJU

Gradski park
utorak, 18 studenoga 2008.

Bolje je upaliti malo svjetlo nego proklinjati tamu

UREĐIVANJE OBALE GLIBUŠE

Vodotok Glibuša, koji se proteže periferijom Metkovića od granice s BiH do rijeke Norin u dužini od dva kilometra, vremenom je prilično zarastao, a obale su mu se na mjestima urušile. Stoga je, na prijedlog stanovnika uz Glibušu te Vidonjaca i Prudana, iz Upravnog odjela za gospodarstvo grada Metkovića upućen zahtjev Hrvatskim vodama da

se vodotok uredi.

Nedavno su privredni kraju radovi na glavni trase vodotoka tako da je korito u dužini od oko kilometar i pol produbljeno, a obale bageriranjem učvršćene te je posječeno samoniklo bilje. Od Milorada Dodiga, pročelnika Ureda, doznali smo da će se radovi nastaviti i na užem djelu prema Norinu jer je on toliko zarastao da više njime ne može proći ni trupa. Uređenje posljednjih pola kilometra do spoja s Norinom omogućit će plovidbu iz Norina u Glibušu, a voda će bolje cirkulirati što će omogućiti održanje života u vodotoku, ali i spriječiti eventualne zdravstvene probleme.

SASTANAK S MARIJOM ILIĆ

U prostorijama UOSI *Prijatelj* gradonačelnik Stipo Gabrić Jambo sastao se s četrnaestogodišnjom Marijom Ilić koja je prije tri godine, zbog posljedica iznenađenog aresta srca i disanja, ostala vezana uz krevet i invalidska kolica s teškim oštećenjem vida. Marija je jedna od dvije osobe s područja grada Metkovića kojima se gradonačelnik Gabrić, na prijedlog *Rotary kluba* Split,

obvezao osobno pomoći pa će Marija dobivati pomoć od 2,5 tisuće kuna mjesečno. Gospođa Radenka Ravec, koja je trebala dobiti mjesečnu pomoć od 1,5 tisuće kuna je, nažalost, umrla pa će se taj iznos prenijeti na nekoga drugoga.

Susretu su bili nazočni predsjednik „Prijatelja“ Antiša Pučević i pročelnik Odjela za društvene djelatnosti Mojmir Vladimir te Marijina mama Ka-

rolina koja je nazočne upoznala sa zdravstvenim stanjem svoje kćeri.

– Što se tiče Marije, medicina je rekla svoje i mi se moramo okrenuti nekim drugim rješenjima. Problem je motorika i slab vid zbog čega Marija nema sposobnost orijentacije u prostoru, a

kako već tri i pol godine ne hoda, došlo je do osteoporoze i drugih problema. Više od dva mjeseca u rehabilitaciji koristimo

i bioenergiju što je dovelo do određenih pozitivnih pomaka pa je Marija počela pomalo hodati. To je još uvijek nesigurno, ali je dobro jer smo je digli iz kreveta. Bitno je da više ne leži 24 sata. Počeli smo koristiti i utege da ojača mišićnu masu. Što se tiče škole, zaključili smo da zasada treba pričekati dok se Marija fizički i psihički ne osposobi za praćenje nastave – rekla je Karolina Ilić.

POŽAR UGROZIO DOLJANE

Požar koji je 13. listopada buknuo sjeverno od Doljana, u noći je zaprijetio samome naselju. Sreća je da nije bilo vjetrova pa se požar sporo širio. Ujutro je na požarište izašla Javna vatrogasna postrojba Metković i sanirala rubove požarišta. Kako je teren većinom zarastao u borovu šumu, tlo je prekriveno debelim slojem iglica koje su tinjale i predstavljale opasnost jer se dolaskom vjetrova požar mogao ponovno razbuktati. Stoga je u pomoć pozvan hrvatski kanader. U trenutku kada je kanader načinio nekoliko naleta i kada ih je trebao učiniti još nekoliko, iz Sarajeva je stigla nerazumna naredba o zabrani djelovanja. Potpuno je nejasno kako se to moglo dogoditi jer su države Hrvatska i Bosna i Hercegovina potpisale Sporazum o djelovanju vatrogasnih postrojbi u pograničnom području.

Na to su reagirali Doljanci pa su oko 12 sati, ogorčeni zabranom kojom je iz Sarajeva prekinuto gašenje požara, na samoj granici automobilima blokirali državnu cestu D9, no nakon sat vremena oslobodili su je jer im je rečeno kako su u Sarajevu svi upoznati s problemom i da će sve biti riješeno.

Izgleda da je očajnički čin stanovnika Doljana urodio plodom jer je nedugo zatim hrvatski kanader u desetak naleta ugasio vatru, a požarište su na čuvanje preuzeli vatrogasci iz Čapljine. Neslužbeno doznajemo da je iz Sarajeva objavljeno kako zabrane nije bilo, nego je nešto krivo shvaćeno zbog pogreške u komunikacijama. Entropija ili šum u komunikacijskom kanalu?

Rezervat Doljani!?

Želite li posjetiti rodbinu i prijatelje u Doljanima i pritom do njihove kuće doći automobilom, naći ćete se pred „nerješivim“ problemom. U Doljane se s glavne ceste

Metković-Čapljina može na dva ulaza. Prvi ulaz je na stvarnoj granici na rubu Metkovića, ali tamo stoji rampa koju se podiže samo stanovnicima sela. Svi ostali moraju na međunarodni graničnik prijelaz pola kilometra dalje. No tu vas čeka novo iznenađenje. Želite li automobilom u selo, morate prekršiti prometni propis jer na početku odvojka jasno piše da se prilaznom cestom mogu služiti samo mještani. Zanimljivo.

OTVORENA NOVA ULJARA

Dolinu Neretve vežu, uglavnom, uz proizvodnju voća i povrća. No okolni brdski tereni idealni su za sadnju vinove loze i maslina, kao što je to slučaj po cijelome primorju. Nekad napušteni tereni, što su ih naši stari ostavili spuštajući se u dolinu za vodom i lakšim životom, ponovno postaju atraktivni. Na više mjesta mogu se vidjeti „uzorane“ brdske padine na kojima rastu masline.

U sastavu metkovačke tvrtke *Poljopromet* u Opuzenu je otvorena druga po redu uljara u dolini Neretve. Vrijednost investicije je milijun i dvjesto tisuća kuna, a ostvarena je sredstvima *Poljoprometa* te dijelom sredstvima Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva namijenjenim Programu ruralnog razvoja. Prema riječima Davora Martinovića, jednog od suvlasnika *Poljoprometa*, novo otvorena uljara opremljena je najsuvremenijom tehnologijom talijanske tvrtke *Officine meccaniche Toscane S.p.A.* čiju tehnologiju u Hrvatskoj koriste već dvije uljare.

– Razlog što smo se odlučili upravo za tu tehnologiju je taj što *O.M.T.* usmjerava vlastite resurse na inovaciju i poboljšanje procesa ekstrakcije. Prema našim saznanjima glavna značajka ovoga pogona je što je sastavljen od nazubljenih valjaka sa spiralnim uzorkom od samo 400 okretaja u minuti. To je velika razlika u odnosu na tehnologije kod kojih se mljevenje obavlja na 3000 okretaja u minuti. Zbog manjeg broja okretaja niža je i temperatura koja se stvara u tom procesu, a time se poboljšava kvaliteta ulja koje zadržava sva potrebna svojstva – rekao je prilikom otvaranja

Davor Martinović.

Trenutno u dolini Neretve ima oko 35 tisuća stabala masline, a tijekom sezone u uljarama se prerađi oko 700 tona maslina. Novo otvorena bi uljara prema planu ove godine trebala prerađivati 300 tona maslina, a kapacitet joj je 1500 kilograma u sat vremena.

U ime Ministarstva poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva uljaru je otvorio državni tajnik Srećko Selanec koji je tom prigodom rekao: „Ministarstvo kroz Program ruralnog razvoja pokušava pomoći svim krajevima Hrvatske, a osnovni cilj je podići samu proizvodnju i površine pod različitim nasadima kao što je u ovom slučaju maslina. Isto tako želja nam je da ono što proizvedemo prerađimo na najkvalitetniji način i tako dobijemo kvalitetan domaći proizvod.“

RADOVI NA KOLEKTORU U BRANIMIROVOJ

Već nekoliko dana izvode se radovi na kolektoru u Ulici kneza Branimira koji bi se na dubini od 4,5 m pod zemljom trebao izgraditi od kruznoga toka do početka nadvožnjaka. Funkcija kolektora bit će skupljanje kanalizacijskih i oborinskih voda pa će se nakon njegova dovršenja započeti priključivanjem na kanalizaciju okolnih zgrada, ali i izgradnjom kolektora u okolnim ulicama. Radove vrijedne oko milijun i pol kuna financira Grad Metković i Komunalno poduzeće, a u dogovoru s Hrvatskim cestama uredit će se kolnik i izgraditi nogostupi u Branimirovoj. Posao bi trebao biti dovršen za nešto više od mjesec dana pa će do tada promet biti reguliran semaforima.

POLJOPROMET

d.o.o. Metković, Splitska 27/B • Tel.: 020 681 946, fax: 020 681 327

ZAŠTO O.M.T TEHNOLOGIJA?

separacija se obavlja na dekanteru
+ niža temperatura
+ manje peroksida
+ više polifenola
= visoko kvalitetno ulje

ULJARA OPUZEN
Jesenska bb
Tel.: 671 633

PRVA PRIREDBA IZVAN DOMA

U organizaciji Doma za starije i nemoćne osobe i tjelesno ili mentalno oštećene osobe Metković, 17. listopada u Gradskom kulturnom središtu obilježeni su Dani kruha - dani zahvalnosti za plodove zemlje. Iako se Dani kruha svake godine obilježavaju u prostoru Doma, ovogodišnja priredba prvi put je organizirana izvan njega kako bi se građani Metkovića pobliže upoznali s radom te Ustanove. Na početku programa ravnateljica Doma dr. Višnja Bukvić prisutne je upoznala s organizacijom i trenutnim brojem korisnika u Ustanovi ističući kako Dom, koji je u vlasništvu RH i pod patronatom Ministarstva zdravstva i socijalne skrbi, ima izuzetno kvalitetne uvjete smještaja i odlične rezultate rada s korisnicima. A koliko je potrebna takva jedna ustanova govori i lista čekanja zainteresiranih koja je toliko dugačka da bi se smještajni kapaciteti mogli popuniti još jedanput. Govoreći o samoj priredbi s ponosom je istaknula kako su sve radove što su prikazani u atriju GKS-a s puno ljubavi i topline uz pomoć svojih defektologa i terapeuta izradili štićenici s posebnim potrebama. – Bilo bi lijepo da se za svakoga od nas može reći da smo dobri k'o kruh, ali se treba sjetiti i da mnogi nemaju kruha za jesti – rekla je na kraju svog govora ravnateljica Bukvić podsjećajući da se priredba održava pod motom „Kruh naš svagdanji“.

Tijekom programa posebno oduševljenje nazočne publike, u kojoj je bila i županica Mira Bzconić, izazvali su korisnici s posebnim potrebama koji su izveli niz recitacija i priredbu posvećenu jeseni. U glazbenom dijelu

nastupili su polaznici škole gitare Judita po vodstvom Vedrana Maleta, mlada saksafonistica Erna Čizmić Rebić te mlada folklorna skupina KUD-a Metković pod vodstvom Aneline Jerković. Različite vrste kruha, peciva i kolača blagoslovio je fra Filip Mimica, svećenik župe Sv. Ilije, a nakon službenoga dijela programa, proslava je nastavljena u atriju GKS-a gdje su posjetitelji zabavljali Branko Medak te Trio Potkošulja.

Dom starijim i nemoćnim osobama pruža usluge stanovanja, prehrane, njege i brige o zdravlju kao i organizirane radne aktivnosti i korištenje slobodnog vremena. Kapacitet tog dijela Ustanove je 28 ležajeva u dvokrevetnim i trokrevetnim sobama te 8 apartmana za jednu osobu. U sklopu doma je i Centar za radnu terapiju koji djeluje kao podružnica, a djelatnost mu je pružanje usluga osobama s posebnim potrebama. Kapacitet Centra je 20 osoba u stalnom smještaju i 36 osoba na cjelodnevnom boravku. Strategija razvoja Doma temelji se na senzibiliziranju zajednice u svrhu kvalitetnijeg starenja te uključivanja osoba s posebnim potrebama u život zajednice ravnopravnih građana. Dom trenutno ima 31 zaposlenika.

SVEČANOST U VRTIĆU

U Središnjem je vrtiću u Metkoviću 23. listopada održana svečanost obilježavanja Dana kruha. Tom prigodom vrtić je posjetio metkovski gradonačelnik Stipo Gabrić Jambo sa suradnicima, a župnik župe Sv. Ilije fra Dušan Džimbež blagoslovio je kruh, peciva i kolače što su ih djeca toga dana donijela od kuće. Nakon kraćeg programa koji su izveli vrtićani, a u kojem su sudjelovali i mali folkloristi što ih vodi Ana Volarević, svi su pojurili prema kratim stolovima.

MEĐUNARODNI DAN SVJESNOSTI O MUCANJU

O bilježavanju Međunarodnog dana svjesnosti o mucanju (ISAD) pridružili su se i metkovski logopedi. Kako bi skrenuli pozornost šire javnosti na taj izrazito rasprostranjen govorni problem, logopedi iz OŠ Stjepana Radića prof. Aninka Mateljak i prof. Ante Ujdur distribuirali su plakate i materijale o mucanju u vrtiće, osnovne i srednje škole, Gradsku knjižnicu, Dom zdravlja te na druga vidljiva javna mjesta. O problemu mucanja informirali su i učitelje, odgovajatelje, djecu i roditelje te sve ostale zainteresirane za pomoć osobama koje mucaju.

O bilježavanje Međunarodnog dana svjesnosti o mucanju pokrenule su osobe koje mucaju. Njihovo međunarodno udruženje ISA utemeljeno je 1995., a Hrvatska se *Svjetskoj zajednici udruge za pomoć osobama koje mucaju* pridružila 2000. ISAD se ove godine odvija pod motom „Ne boj se mucanja“ jer je ocijenjeno kako ta tema najbolje odražava nelagodu i tjeskobu pa i strah koji na različite načine mogu osjećati mnogi suočeni s mucanjem.

– Procjenjuje se da u Hrvatskoj muca oko 70.000 ljudi dok taj broj u svijetu doseže čak 60 milijuna. Od ukupnog broja osoba koje mucaju u Hrvatskoj je čak 15.000 djece predškolske dobi, 10.000 djece školske dobi, a 45.000 su odrasle osobe, što znači da 1,7 posto populacije naše zemlje muca – rekla nam je prof. Aninka Mateljak.

Pravi uzrok mucanja još uvijek je nepoznat, ali rezultati istraživanja upućuju da se radi o kombinaciji više čimbenika. Prema riječima logopedice Mateljak najbolji rezultati postižu se ako rehabilitacija započne u najranijoj dobi.

GORJELO NA VELETRŽNICI

Na metkovskoj je Veletržnici 17. listopada oko 21,30 izbio požar na jednom od ugostiteljskih objekata. Kako smo neslužbeno doznali, požar je buknuo u objektu u vlasništvu J. M., a izazvala ga je mikrovalna pećnica. Vatra se velikom brzinom proširila i zahvatila susjedni boks pa su na teren s dva vozila izašli va-

HRVATSKI ZAVOD ZA ZAPOSŁJAVANJE
Podružna služba Dubrovnik
Ispostava Metković
tel. 681 011

Oglašena radna mjesta na dan 28. listopada 2008.

zanimanje	broj	rok	mjesto rada
instalater klima	1	N	Metković
prodavač	19		Dubrovnik
prodavač (2m+4ž)	6		Dubrovnik
zidar	10	N	Dubrovnik
tesar	10	N	Dubrovnik
građevinski radnik	10	N	Dubrovnik
sobarice	5	N	Dubrovnik
inž. strojarstva	1		Metković
kontrolor	1		Metković
bravar	5		Metković
staklar	5		Metković
monter	5		Metković
učitelj likovnog	1		Otrč Seoci
učitelj tehničkog	1		Otrč Seoci
učitelj biologije	1		Otrč Seoci
konobar	1	N	Momići
poštar	1	N	Metković
bravar/pom. bravar	1	O	Metković
radnik u pekari	1	N	Metković
vozač teretnog vozila	1	O	Metković
štalski radnik	3	N	Metković
prodavač	3		Metković
perač automobila	2		Metković
bravar	2	N	Opuzen
zavarivač	1	N	Opuzen
prodavač	1		Metković

trogasci JVP Metković i požar ugasili oko 22 sata. Očevid su napravili djelatnici PP Metković, a stvarni uzrok požara tek treba utvrditi. Materijalna šteta

je velika, no sretna okolnost je što prilikom požara nije eksplodirala plinska boca koja se nalazila u opožarenom prostoru.

montaling d.o.o.

Proizvodnja betona i veleprodaja građevinskog materijala

- BETONSKI ČELIK
- OPEKARSKI PROIZVODI

- PROIZVODNJA BETONA
- DRVNA GRAĐA

dostava na Vašu adresu!

nexe
GRUPA

Uvijek u društvu najboljih!

U organizaciji Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa i Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja u metkovskoj je Gimnaziji i Gradskom kulturnom središtu za učenike srednjih škola 10. listopada organizirana videoprezentacija na temu „Nacionalni ispiti i državna matura“.

Svrha prezentacije je informirati učenike trećih razreda četverogodišnjih usmjerenja

Gimnazije i Srednje škole Metković (ekonomija, poljoprivredni i strojarški tehničar) o nacionalnim ispitima i državnoj maturi koju će polagati kako bi stekli pravo daljnjeg školovanja. O zadanoj temi govorili su Želimir Janjić, državni tajnik u Ministarstvu znanosti, obrazovanja i športa i Goran Sirovatka, ravnatelj Nacionalnog centra za vanjsko vrednovanje obrazovanja.

U uvodu je Janjić govorio o trenutnom stanju u Hrvatskoj ističući kako još uvijek imamo 2,6 posto nepismenih i samo 7,9 posto visokoobrazovanih ljudi. Istaknuo je kako od 100 posto upisanih studenata na hrvatskim sveučilištima samo njih 33 posto završi fakultet, od čega samo 7 posto u roku.

– Ovim projektom želimo podići kvalitetu obrazovanja te otvoriti više vrata za upis, a krajnji cilj je da vaša studiranje ubuduće ne bude tako dugo. Također, po prvi put utvrdimo određeni standard na razini cijele Hrvatske – rekao je okupljenim učenicima Janjić.

Goran Sirovatka vodio je prezentaciju pod geslom „Matura za sve jednaka, za sve pravedna“ tijekom koje je objasnio kako će ove školske godine Nacionalni centar za vanjsko vrednovanje obrazovanja provesti nacionalne ispite u trećim razredima gimnazija i četverogodišnjih srednjih škola i to na način na koji će se provoditi državna matura 2009.

Prema njegovim riječima, ispit će se polagati iz tri predme-

ta: hrvatskog jezika, stranog jezika te matematike, čime će se učenike pripremiti za polaganje državne mature koju će iduće godine polagati gimnazijalci, a po vlastitom izboru i učenici strukovnih škola kojima će državna matura biti obvezna od 2010.

Na skupu je također rečeno da učenici strukovnih škola mogu odabrati između državne mature i završnog ispita s tim da oni koji polože državnu maturu imaju mogućnost upisa na fakultete, dok oni koji polože završni ispit imaju jedino mogućnost zapošljavanja. Ako nakon određenog broja godina ipak odluče studirati, javljaju se u svoju srednju školu gdje će moći naknadno polagati državnu maturu. Kako je rečeno, državna matura treba zamijeniti prijemne ispite na fakultetima, što većina fakulteta podupire.

Nakon prezentacije učenici su postavljali pitanja, a neka od zanimljivijih bila su što ako se na državnoj maturi ne prođe ni jedan od tri obvezna predmeta te koliko državna matura vrijedi na Sveučilištu u Mostaru.

DANI KRUHA U

OŠ DON MIHOVILA PAVLINOVIĆA

U OŠ Don Mihovila Pavlinovića obilježili su Dane kruha prigodnom prodajnom izložbom kruha, peciva, različitih slastica i darova prirode. Sav prihod od prodaje namijenjen je potrebama devetnaestero djece s posebnim potrebama s područja doline Neretve za koje će se organizirati jednomjesečno liječenje kod specijalista iz Mađarske koji će doći u Metković.

Kako OŠ Don Mihovila Pavlinovića trenutno polazi sedmero djece s posebnim potrebama, u planu je osnivanje fonda iz kojega bi se financirala nabava specijalnih pomagala za djecu s posebnim potrebama iz te škole jer će se s takvim prodajnim akcijama nastaviti i ubuduće.

GINNAZIJALCI U GOVORNIČKOJ ŠKOLI

Skupina gimnazijalaca otputovala je u Dugu Uvalu kraj Pule u Govorničku školu koju već trideset drugi put, tijekom šnaesta godina, organizira Hrvatsko filološko društvo.

Utemeljitelj i ravnatelj škole je prof. emeritus Ivo Škarić s Odjeka za fonetiku Filozofskog fakulteta u Zagrebu, koji je oko sebe okupio tim vrhunskih stručnjaka s različitih područja.

Učenici Gimnazije Metković polaznici su te škole od samoga početka, a koliko je ona postala popularna među njima govori podatak da ih je ovaj put u Dugu Uvalu otišlo četrdesetak.

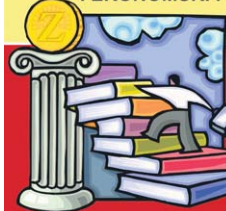
CENTAR ZA POUČAVANJE "ZNANJE" ŠKOLE "THEATRON" IZ SPLITA

ORGANIZIRA KVALITETNE

THEATRON

PRIPREME ZA UPISE

NA PRIRODOZNASTVENE FAKULTETE I EKONOMSKI FAKULTET

Predavači:

Hrvatski jezik (58 sati)
Lidija Puljan, prof.
Matematika (58 sati)
Ljiljana Jeličić, prof.
Fizika (87 sati)
Ratimir Vujović, prof.
Kemija (58 sati)
Dana Svagaša, prof.
Biologija (58 sati)
Daniela Pavlović, prof.

Pripreme će se održavati u skladu s preporukama navedenih fakulteta.

Rad će biti organiziran u skupinama 10 – 15 učenika.

Pripreme će se održavati u razdoblju od 3. siječnja do 1. lipnja 2009. (u vrijeme školskih praznika svakodneвно osim državnih blagdana), a tijekom nastave godine subotom) u prostoru Srednje škole Metković.

Učenik može odabrati jedan ili više ponuđenih predmeta za spomenute pripreme ili za lakše polaganje mature te pripremu polaganja državne mature. Budući da će se raditi samo u dvjema skupinama, broj mjesta je ograničen.

Više informacija na telefon 099 79 48 555

KONCERT

GUDAČKI KVARTET SEBASTIAN

U Galeriji metkovskoga Gradskog kulturnog središta u srijedu je nastupio poznati Gudački kvartet *Sebastian* u sastavu: Anđelko Krpan – violina, Korana Rucner – violina, Nebojša Floreani – viola i Zlatko Rucner – violončelo. Tijekom jednosatnoga programa izveli su *Šest narodnih - suita*

za gudački kvartet: *Svatovska, Sijepačka, Šaljivka, Jesenske noći, Dilberka i Rugalica* J. Š. Slavenskoga. Potom je slijedila *Talijanska serenada* H. Wolfa te Verdijev *Gudački kvartet u e-molu* sa stavicama *Allegro, Andantino, Prestissimo i Scherzo - Fuga*.

Iako ne prekobrojna, metkov-

ska publika uživala u, za Meko-
vić, rijetku glazbenom doga-
đaju, što je na kraju i pokazala
više nego burnim pljeskom.

Inače, Gudački kvartet *Sebastian* osnovan je 1982. kao *Kvartet muzičke omladine Zagreb*, s od 1990. djeluje pod imenom Gudački kvartet *Sebastian*. Članovi kvarteta usavršavali su se na tečajevima komorne glazbe u Grožnjanu, Rogaškoj Slatini, mađarskom Pecu i francuskom Saumuru. Godine 1988. kvartet postaje članom Međunarodne zaklade *Yehudi Menuhin* sa sjedištem u Parizu. Osim čestih nastupa u Hrvatskoj, Gudački kvartet *Sebastian* koncertirao je u Sloveniji, Francuskoj, Sjevernoj Koreji, Italiji, Austriji i Mađarskoj. Repertoar kvarteta obuhvaća djela od klasičke do suvremene glazbe s naglaskom na hrvatskom stvaralaštvu. Praizveli su više djela suvremenih skladatelja, primjerice A. Klobučara, N. Firšta, A. Igreca, D. Bukvića...

POSJET ORNITOLOŠKOJ ZBIRCI

Polovinu Kvarteta *Sebastian* čine članovi obitelji Rucner čije prezime je u Metkoviću oдавно poznato. Korana i Zlatko Rucner unuka su i sin Dragutina Rucnera, utemeljitelja *Ornitološke zbirke* u Metkoviću i prvoga preparatora ptica. Nakon koncerta članovi Kvarteta iskoristili su prigodu i posjetili Zbirku.

Od g. Zlatka Rucnera doznali smo da je bio upućen u oče-
rad, no da nikada prije nije vidio
zbirku, za razliku od svoga stari-
jega brata kojega je otac dovedio

Dragutin Rucner

u Metko-
vić. Otkrio
nam je da
je i njegov
pokojni
otac, osim
što je bio
ornitolog,
također,
svirao
čelo.

bijoux-@art

TRGOVINA MODNOGA NAKITA (Mirna Berend, Madreperla)

- engleski porculan
- keramika
- staklo
- umjetničke slike
- Tiho Jerković, Velimir Ključić
- akademski slikari Ana i Dubravko Vodopija
- i sve ostalo iz darovnog programa

Metković, Splitska 1 (TC Mercator) • Tel.: 020 683 196

U Srednjoj školi Metković još od 1980. moguće je steći zvanje konobara, a od 1995. i kuhara. Kad je svojedobno građeno novo krilo zgrade, u koje su smještene radionice za praktičnu nastavu, svoj prostor u potkrovlju dobili su kuhari i konobari. Manji dio potkrovlja uređen je u suvremenu kuhinju sa svim potrebnim uređajima, financiranu iz županijskoga proračuna. Veći dio potkrovlja pripada restoranu u kojem se svake srijede služe jela što ih na praksi sprema kuhari. Odlučili smo zaviriti u potkrovlje pa na koncu i kušati ono što se tamo sprema.

Otkako se turizam vratio na istočne obale Jadrana, kuharsko zanimanje postalo je iznimno traženo, a dobra kuhara se plaća *suhim zlatom*, naročito tijekom ljetne sezone. To je razlog što Srednja škola Metković ove godine nije uspjela upisati sve koji su bili zainteresirani jer svake godine mogu upisati jedno mješovito odjeljenje od 15 kuhara i 15 konobara. U tri razreda u školi trenutno ih je devedeset. Učenici opće i stručne predmete uče u školi, a praksu obavljaju po ugostiteljskim objektima Metkovića i okolice. Srijedom to sve utvrđuju i bruse pod stručnim vodstvom nastavnika kuharstva Markiše Majstrovića i Obrada Lalovca, dugogodišnjeg nastavnika ugostiteljskog posluživanja.

U kuhinji smo zatekli g. Majstrovića s dijelom učenika II.h

razreda od kojih svaki obavlja svoj dio posla. Pripremaju pohanu piletinu, a za prilog duveč, grašak i ječam. Pokraj njih je već i malo brdo ispečenih palačinki koje će se služiti za desert. Pitali smo ih kako su se odlučili postati kuhari. Jedan

Salatu treba dobro pregledati da ne promakne kakva buba. Dino Dominiković na radnome mjestu.

dio odgovara da im se to sviđa, a Dino Dominiković kaže da je kuharstvo izabrao zato što u osnovnoj školi nije volio fiziku i matematiku te da mu nije žao što se odlučio postati kuhar. – Kako smo rekli? Prste svinuti unutra! – upozorava nastavnik Markiša Dinovoga kolegu Lovru Crnčevića koji pokraj njega nožem reže povrće. Josipa Drolčić nam je rekla da je kuharica postala majčinim odabirom, a nakon trogodišnjeg školovanja u Metkoviću namjerava nastaviti u Opatiji. Ivan Bulum se za kuharstvo odlučio nakon osmog razreda jer mu se to sviđelo. Sad je drugi razred i sve više mu se sviđa budući posao.

Budući kuhari kažu da im je najteži predmet poznavanje robe. Ništa zato jer to znači da se u školi kvalitetno radi. – Meni je najteži tjelesni – više

jedna cura iz pozadine. – A najteže jelo?

– Paštica – odgovara Josipa. – Zar je tako komplicirana? – Ma ne, nego priprema traje jako dugo.

Sve što kuhari skuhaju, netko mora i poslužiti. U školskom restoranu grupica budućih konobara čekala je da počne njihov dio posla. Neki su nam izgledom već poznati jer praksu obavljaju u metkovićkim kafićima i restoranima. Postavljamo im klasično pitanje kako su stigli u konobare. Prvi je Lovre Obšivač. – Kad sam završio šesti razred, neki moji prijatelji, koji su već učili za konobare, rekli su mi da je to dobro, a kako mi je i otac bio konobar, odlučio sam nastaviti obiteljsku tradiciju. – Ja sam tu da mogu nastaviti daljnje četverogodišnje školovanje u Opatiji

ili Zadru i jednoga dana otvoriti restoran ili hotel jer to ne mogu s trogodišnjom školom – rekao nam je Nedjeljko Kaleb.

Sećemo školskim restoranom i razgledavamo priznanja što uokvirena više po zidovima. Jedna vitrina puna je medalja s raznih natjecanja. Gospodin La-

Nikica Ilić, osvajač bronačane medalje na međunarodnome *Gastru* 2008.

GASTRO

Gastro je natjecanje ugostiteljsko-turističkih i srednjih škola, a vrhunac je međunarodni *Gastro* što se svake godine održava u Hrvatskoj. Na njemu sudjeluju budući hotelijeri, recepcioneri, kuhari i konobari iz više europskih država, a put do njega ide preko županijskih, regionalnih i državnog natjecanja. Metkovski kuhari i konobari često se s takvih natjecanja vrate s medaljama, a najvrjednija do sada (zato što je riječ o najtežoj disciplini) je brončana medalja u posluživanju menija. Osvojio ju je Nikica Ilić, sada učenik trećega razreda konobarskoga usmjerenja.

– To je najteža disciplina na natjecanju. Treba složiti meni

lovac nam sve potanko objašnjava tvrdeći kako su metkovski učenici izvršni. Uskoro stiže mladić i donosi nam jelo što su ga spremili Josipa, Lovro, Ivan, Dino i ostali koji su se malo stidjeli pa nisu htjeli pred novinare. Pohana pileтина jednostavno je jelo, bar smo tako mislili. Ova je bila vrlo ukusna. Što su joj radili – ne znamo. Grašak je klasika, duveč nam se svidio jer nas je podsjetio na onaj slavonski. Probali smo i ječam, mada ga sami nikad ne bismo naručili. Zanimljivo. Sve u svemu, za nešto više od godinu dana učenja nama je izgledalo jako dobro. Pri tom priznajemo da nismo nikakvi gastronomski stručnjaci.

Pozdravljamo se s učenicima i njihovim nastavnica. Pozivaju nas opet u srijedu. – Možda neke druge srijede – odgovaramo jer sljedeća srijeda nam je *dead line*, dan kad se zaključuje naš list.

i pravilno ga poslužiti – kaže Nikica. Kao zaljubljenik u svoj posao ne želi ostati samo na srednjoj školi, nego četvrti razred nastavlja u Opatiji, nakon čega će upisati fakultet.

Obrad Lalovac već godinama svoje znanje i iskustvo prenosi na konobare i iznimno je zadovoljan i uvjetima rada i svojim učenicima. Kaže da se konobari Srednje škole Metković do sada samo jedne godine nisu uspjeli plasirati na međunarodni *Gastro*, tj. proći sve selekcije. Škola je na *Gastru* postala prepoznatljiva po stalnim uspjesima u pripremi barskih mješavina (koktela), a jedno vrijeme imali su uspjeha i u *flambiranju* jela.

Obrad Lalovac i Markiša Majstirović. Treba znati kako višedesetljetno iskustvo i znanje prenijeti na mlade. – Još kad bi nam bilo odobreno više za troškove namirnica, s ovih 20 kuna po učeniku mjesečno teško se čine čuda. No, mi se ipak snađemo – kaže g. Majstirović.

Medalje s raznih natjecanja što su ih osvojili metkovski kuhari i konobari.

Sve što ona skuha, oni uz osmijeh posluže. Josip Vidović, Josipa Dropulić, Nedjeljko Kaleb i Lovre Obišać.

DVADESET GODINA OD SM

Otac Ante Gabrić rodio se 18. veljače 1915. u Metkoviću kao osmo (u literaturi se često krivo navodi da je bio deveto) dijete od četiriju kćeri i pet sinova što su ih imali Petar i Katarina Gabrić. Zanimljivo je da je i Petrov brat Nikola također imao četiri kćeri i pet sinova pa je u jednom trenutku pod krovom Gabrića bilo čak osamnaestero djece.

Kao i mnoge dječake prije i poslije njega privlačila ga je ministrantska služba. Vrijeme je to dječakačkog samopotvrđivanja jer nije bilo lako naučiti one silne latinske rečenice kojima je ministrant odgovarao svećeniku za oltarom. Tim više što se sve moralo učiti napamet jer ni riječi nisu razumjeli.

Odrastajući u franjevačkoj župi Sv. Ilije Ante je maštao kako će jednoga dana otići u Sinj u franjevačku gimnaziju, baš kako je to već bio učinio njegov nešto stariji rođak Andrija (fra Nikola). No snove o smeedu habitu jedan događaj začas je promijenio. Na propustovanju iz Bosne prema Splitu u Metković su jednoga dana došli dva isusovca, a kako nisu stigli na parobrod, prenoćili su u kući Gabrićevih. Te večeri mali Ante čuo je čudesne priče o djelovanju naših misionara u dalekim, nepoznatim zemljama. To ga se toliko dojmilo da se nedugo zatim, kao jedanaestogodiš-

Priču o ocu Anti Gabriću treba pričati stalno. Uvijek će se naći netko tko je nije čuo. To je priča o davanju sebe cijeloga Bogu i čovjeku. Ne smijemo dopustiti da to čudno zvuči u ovome svijetu u kojem danas živimo, kad je uspjeh uzeti, biti bolji u podizanju profita, biti lukaviji u privlačenju novih mušterija kojima ćemo prodati i ono što im ne treba. I sve im to nuditi na odgodu ili 'peglanjem' šarenih komada plastike. Potres što ga je izazvalo od krajnjih mjera prenapregnut neoliberalni kapitalistički sustav, čija je osnovna ideja cijeli svijet pretvoriti u veliki 'šoping centar', najteže pogađa one čije je siromaštvo i prije toga bilo strašno. Ljude kojima je otac Ante posvetio svoj život.

njak, umjesto u sinjskoj našao u travničkoj gimnaziji. Iako je u Metkoviću već bio završio dva razreda građanske škole, u Travniku je zbog latinskoga opet morao upisati drugi razred i nadoknaditi gradivo iz prvoga. Sedam godina kod isusovaca u travničkoj gimnaziji začas je prošlo. Odmah poslije mature 1933. Ante piše pismo isusovačkome provincijalu moleći da ga se primi u *Družbu Isusovu* i da ga se uputi u misiju u Indiju.

Školovanje nastavlja u noviciatu u Zagrebu gdje nakon dvije godine izgovara svoje prve redovničke zavjete. Sljedeći korak bio je upis na studij filozofije koji do 1938. Ante polazi na sveučilištima u Italiji. Ostaje mu još samo završni ispit na koji Ante svečano izlazi 22. lipnja 1938. – i pada. Tome „se ne treba mnogo čuditi ako znamo da je srcem, dušom i pametću već bio u Indiji“ – kaže pater Luka Rada u knjizi „Ono malo više – Ante Gabrić isusovac i misionar“ iz koje smo crpili materijal za ovaj tekst.

Kako god bilo, otac Ante Gabrić u srpnju 1938. dolazi u Metković i roditeljima kaže ono što su oni već znali: „Idem u Indiju.“

Iako mu je na liječničkom pregledu prilikom regrutacije za vojsku neki liječnik, navodno, rekao da nije duga vijeka, Antu to ni najmanje nije smetalo. U zoru 10. listopada 1938. ukrcao se na parobrod u metkovačkoj luci i time započinje njegova pedesetogodišnja plovidba kroz nemirna mora ljudskih patnji i

duša kojima je on nastojao biti svjetionik.

O djelovanju oca Ante Gabrića u Indiji postoji mnoštvo zapisa u literaturi, ali sve više ih je i na raznim internetskim stranicama pa ćemo ovdje spomenuti samo ono što je najznačajnije.

Indija, ogromna zemlja, i danas je za većinu nas nešto nepoznato. Kakva li je tek bila te

zapadne Bengalije, na drugoj strani Indije, ostalo mu je još samo tisuću milja zračne linije za što mu je vlakom trebalo dva dana. Od tada su njegove noge pregazile nebrojene milje kroz indijske džungle i močvare o čemu svjedoče brojne fotografije iz pisama koje je često pisao u domovinu.

Već prvih mjesec dana u Kalkuti, gdje je zastao da sva-

Zajednička fotografija s nećacima, snimljena u dvorištu obiteljske kuće, pred odlazak u Indiju 1938.

1938.? A tek Bengalija gdje je Ante te godine stigao? Što li je bio čuo o strašnim bengalskim tigrovima? To ne znamo, ali znamo da je otac Ante 31. listopada 1938., iskrcavši se s broda *Victoria*, prvi put nogom stao na indijsko tlo u Bombayju. Do

da svojevrnsne „osnove Indije“, bilo mu je dovoljno da shvati o kakvoj se neizrecivoj ljudskoj bijedi tamo radi. Iz Kalkute ga nadređeni šalju u Hazaribagh u središnjoj Indiji gdje provodi godinu dana u učenju bengalskoga i usavršavanju englesko-

RTI VELIKOGA METKOVCA

ga jezika. U studenome 1939., s djelomičnim znanjem bengalskoga stiže u svoju prvu misiju – Bošonti u delti Gangesa gdje ostaje dvije godine. Iz njegovih čestih pisama vidi se da su to bile dvije godine borbe s raznim pošastima: od gladi preko bolesti do prirodnih nedaća. A to su bile tek dvije godine. Tada nije znao da će u Bošontiju, u dva navrata, provesti još osamnaest godina svoga života.

Ono što nije obavio u domovini i Italiji, otac Ante nastavlja u Indiji. Godine 1941. putuje pod Himalaje, u 1600 m nad morem visoki Kurseong. Tamo se nalazi *St. Mary's College* na kojem upisuje studij teologije. Bilo je to za nj sigurno teško razdoblje jer je u to vrijeme u njegovoj Hrvatskoj bjesnio Drugi svjetski rat. U Kurseongu je 21. studenoga 1943. zaređen za svećenika. U Metkoviću su, unatoč ratu, znali dan kad će se on zarediti pa je istoga dana u župnoj crkvi Sv. Ilije njemu u čast slušana misa. Još samo dvije godine studija dijelile su ga od bengalske močvare i si-

Legendarni bicikl za koji kažu da je bio toliko iskrivljen da ga je voziti znao samo otac Ante

rotine kojoj je posvetio život.

Nakon diplome 1945. konačno stiže u Morapai u misijsku postaju Presvetog Srca Isusova.

ropstva. Suvremenici ga opisuju kao energičnog i snalažljivog čovjeka te čovjeka koji se lako prilagođava novonastalim

Nakon godine Morapaja slijedila je godina u Ranchiju pa ponovno njegov Bošonti u kojem ostaje do 1962. Tih petnaest godina već iskusni misionar otac Ante provodi neumorno radeći. Uz pastoralni rad bavi se i građevinskim poslovima, od izgradnje nasipa i mostova do crkava i škola. Osniva riznu banku kako bi siromasi oslobodio li-

situacijama i koji lako sklapa prijateljstva. Nije ni čudo što je bio omiljen u puku pa se glas o karizmatičnom Hrvatu širio sve dalje. To ne znači da je u to vrijeme poslije Drugoga svjetskoga rata bilo lako biti katolički svećenik u Indiji. Išlo se tako daleko da su ih proglašavali „neprijateljima mira“, ali Antin širok osmijeh znao bi kod lokalnog stanovništva začas raspršiti sve nevjericu i strahove.

Rujan je 1962. Otac Ante ponovno je u Morapaju. Uskoro će mu 48. rođendan i još uvijek prkosi zlogukoj prognozi onoga liječnika. Pred njim je deset godina poznatoga. Stalna borba s indijskom svakodnevicom. U tom razdoblju 1969. posjetit će domovinu i svoj Metković. Slijedit će ponovno dvije godine Bošontija, a onda od 1975. do 1988. nama možda najpoznatiji Maria Polly – Marijino Selo. Tamo danas i počiva, u grobu pod palmom, skupa sa šakom metkovske zemlje koju je na vrijeme donio u Indiju za koju je znao da će biti zemlja gdje će njegovo tijelo dočekati trublje Sudnjega dana

Otac Ante Gabrić umro je 20. studenog 1988. O njegovim posljednjim trenucima svjedoči velečasni Sylvester Xavier koji je uz njega bio do zadnjega otkucaja srca.

„Okolo dva sata u noći 20. listopada ustao je, otišao do umivaonika i oprao zube. Rekao mi je s velikim osmjehom na licu: „Oče, Isus zove i moram poći.“, a njegovo tijelo bilo je žute boje i prozirno. Nije se mogao vratiti sam do kreveta. Primio sam ga za ruku i posjeko ga na krevet, grčio se od bolova. Rekao sam mu da ga želim odvesti u Kalkutu radi bolje njege na što je odgovorio: „Kako vi kažete.“ Pitao sam ga hoću li mu podijeliti posljednju pomast na što je odgovorio: „Kako vi kažete.“ Ti su mi odgovori dali do znanja da je izgubio snagu. Nakon toga se ispovalidio, a posljednji blagoslov dao sam mu njegovim zavjetnim križem. Zatim je uzeo sve ključeve župe i predao mi ih uz riječi: „Brini se za ovu misijsku župu, a moji ljudi će ti pomoći.“. Nakon toga izrazio je svoju posljednju želju: da ga pokopaju u Maria Pollyju, nedaleko od Gospine spilje, iza crkvenog kompleksa na vrlo jednostavan način. A u grob da mu stave vodu i zemlju iz Hrvatske kao izraz njegove ljubavi prema svom narodu.

U zadnji čas pripremao sam oca Gabrića da ga odvezem u Kalkutu na bolju njegu nadajući se da će prizdraviti, ali nije bio pri sebi što me obeshabrililo. Ipak, nisam gubio nadu. Sve sam predao u ruke Božje i ambulantnim vozilom sestara Misionarki ljubavi doveo ga u Kalkutu oko 4.30 ujutro. Nakon 20 minuta, dok je ležao na krevetu, pozvao me i zamolio malo vode. Dao sam mu dvije žličice vode. Nakon 20 minuta opet je tražio vode i dao sam mu jednu žlicu. Treći put kad je tražio vodu, dok sam prinio žlicu s vodom, otvorio je oči, pogledao me i zatvorio ih zauvijek negdje oko 5.30.

Na pogrebu otac je provincial P. C. Mathew rekao: „Otac Ante Gabrić rodio se u Hrvatskoj, živio i radio u Bengalu, a umro u župi gdje je najdulje živio. Živio je poput Bengalca i čitav svoj život proživio sveto, neumorno radeći za duhovni napredak bengalskog društva i čitave tamošnje zajednice. Danas smo svi zahvalni na njemu, što je bio među nama i ostao će s nama zauvijek.“

Ovdje ljudi oca Gabrića drže uz bok Majki Tereziji iz Kalkute i narod bi želio da otac Gabrić bude proglašen blaženim kao Majka Terezija. Sav se narod moli za tu nakanu.

POVODOM 20. OBLJETNICE SMRTI OCA ANTE GABRIČA

ZVONA SLAVE BAŠ ONAKO KAKO SAM IH I JA OSTAVIO KAD SAM BIO MALEN

Trideset i jedna godina trebala je ocu Anti Gabriču da ponovno vidi svoj rodni grad i voljenu Neretvu. Čini se jako dugo, ali otac Ante cijelo to vrijeme živio je i u Metkoviću u koji je uputio te iz kojega je dobio nebrojena pisma. Danas se ta pisma, često s priloženom crno-bijelom fotografijom, čuvaju u mnogim metkovskim obiteljima.

Njegov prvi dolazak iz Indije 1969. sigurno dobro pamte nešto stariji Metkovci. Maša Vekić u knjižici „Stopama oca Ante Gabriča“ donosi njegove prve dojmove: *Veselj u rodnom Metkoviću jedva mogu opisati. Sve je bilo tako krasno, sve od srca k srcu. I rodbina, i braća svećenici na čelu s prečasnim dekanom fra Antom Sekelezom koji je sve tako lijepo priredio, naša Gradska glazba, moji ministri. Nikad da se sa svima zagrliš. Pa onda svi u procesiji do župne crkve Svetog Ilije.*

Majka Terezija i otac Ante za oltarom crkve Sv. Ilije u Metkoviću 1978.

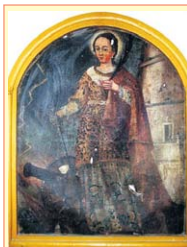
Zvona slave baš onako kako sam ih i ja ostavio kad sam bio malen. Koje svete uspomene! Doček je pred crkvom i u crkvi. Kolika ljubav, koliko poštovanja prema svećeniku, misionaru, svom sumještaniu! Zagrlilo sam naše draga glazbare i male pjevače. Bilo je mnogo točaka. Mala Božena Petrov čak je zaplakala kod svoje pjesmice...

Drugi dolazak oca Ante u Metković zbilo se 1976. kada

je s Majkom Terezijom bio pozvan u Solin na proslavu Trinaest stoljeća kršćanstva u Hrvata, no Majka Terezija tada nije mogla s njim u Metković. Zato je s njim u Metković došla 1978. kada su zajedno posjetili Hrvatsku na poziv kardinala Kuharića. O Gabričevu posjetu Hrvatskoj 1984. znamo da je bio u Zagrebu, no nemamo potvrde da je došao i u Metković. Posljednji put otac Ante u Hrvatsku dolazi dvije godine kasnije. Te 1986. male Vidonje priredile su dvostruko mladomisničko

Susret nakon 31 godine. Sestre i braća u Spplitskoj zračnoj luci.

Kulturna udruga *Preporod* iz Kolina pokrenula je akciju spašavanje vrijedne slike sv. Barbare firentinskog slikara Filippa

Naldija iz 18. st. kojoj je potrebna hitna restauracija. Akcija uključuje i obnovu kamene kuće starog župnog dvora u Kominu koja je stara 300 godina. Namjera im je u njoj napraviti stalan postav sakralne umjetnosti pod nazivom *Sakralna zbirka Neretve*.

Stoga mole sve Neretvane da se odazovu i sudjeluju u toj akciji te svojim donacijama pomognu sačuvati sakralne umjetnine od propadanja.

Više o radu Udruge pogledajte na www.preporod-komin.com. U Zagrebačkoj banci otvoreni su žiroračuni na koje se mogu uplatiti sredstva. Kunski račun u 2360000-1101890187, a devizni 2360000-2100310345.

100 GODINA ŠKOLE U BLACAMA

Blace su 10. listopada proslavile svojih prvih sto godina školstva. Bio je to prvorazredan događaj za nekadašnje ribarsko, a sada sve više turističko mjesto pa su Blačani dali sve od sebe da obilježavanje tako važne obljetnice svima ostane u dugom sjećanju.

Proslava je započela dječjim sportskim natjecanjima da bi se, nakon Mise zahvalnice koju je u crkvi Sv. Ivana služio slivanjski župnik don Ante Bekavac, nastavila kulturno-umjetničkim programom.

Na rivi pred školom, uz mno-ge bivše učenike škole iz Blaca i okolice, proslavi su nazočili: županica Mira Buconić, njezin zamjenik Miše Galjuf, v.d. pročelnice Upravnog odjela

za obrazovanje, kulturu i šport Jagoda Jakir, načelnik općine Sliвно Mate Dragobratović te predstavnici susjednih gradova i općina.

Kulturno-umjetnički program u ime domaćina otvorio je Zlatko Sušan, ravnatelj Osnovne škole Opuzen u čijem sastavu Osnovna škola Blace djeluje

U sklopu proslave u prostorijama škole otvorena je i retrospektivna izložba dokumenata, slika, i dječjih crteža uz pomoć koje su se posjetitelji mogli pobliže upoznati s poviješću škole ili se prisjetiti školskih dana.

dila stablo masline kao simbol dugovječnosti i mira.

U programu je sudjelovao Crkveni zbor iz Opuzena pod vodstvom časne sestre Marinele Delongo, klapa *Slavuji kala* iz Opuzena te grupa *Vertigo*. Da bi cjelokupni program, od sportskog do zabavnog, protekao u najboljem redu, pobrinuli su se članovi MO Blace.

Pedesetih godina prošloga stoljeća cjelokupnu nastavu vodili su jedna učiteljica i jedan učitelj. Učitelj je bio gospodin Sime Brnas, kasnije nastavnik matematike u Metkoviću i prvi ravnatelj sadašnje OŠ Don Mihovila Pavlinovića.

Škola u Blacama otvorena je 1. listopada 1908. u kući Šimuna Bartulovića kao petnaesta po redu otvorena škola u Donjem Poneretavlju. Prva učiteljica bila je Ivka Glušević iz Metkovića, a osim što je mijenjala lokaciju, škola u Blacama radi neprekidno od svoga otvaranja do danas. U stogodišnjoj povijesti najviše učenika tijekom jedne školske godine zabilježeno je u školskoj godini 1941./42. kada je školu pohađalo 118 učenika. U nešto bližoj prošlosti najveći broj učenika zabilježen je u školskoj godini 1992./93. Školu su tada pohađala 32 učenika od čega su sedam učenika bili prognanici iz BiH. Školu u Blacama trenutno pohađa 16 učenika raspoređenih u dva mješovita odjeljenja (1. i 3. razred te 2. i 4. razred).

kao područna škola. Otvarajući skup ravnatelj Sušan je istaknuo kako je proslava stogodišnje djelovanja neke škole u velikim gradovima gotovo uobičajena i možda ne previše bitna, dok takva proslava i postojanje škole u malom mjestu kao što su Blace ima nemjerljiv značaj jer je pridonijela napretku ne samo stanovnika Blaca i okolnih mjesta, nego i čitavog donjeg dijela doline Neretve. Dobrodošlicu okupljenima zaželio je načelnik općine Dragobratović, a nekoliko prigodnih riječi skupio se obratila i županica Mira Buconić koja je prije početka programa uz školsku zgradu zasa-

MUKA PO MANDARINAMA

Dobar ovogodišnji urod mandarina te zaštita cijena koja je podignuta s 2,20 kn na 2,60 kn dobra su vijest. Nereativski poljoprivrednici dali su sve od sebe da mandarinu uzgoje i obru, no ono što bi trebalo biti najslade, ponekad im teže pada od sveukupnoga truda. Odvoz žutih plodova otkupljivačima, umjesto zadovoljstva, ponekad rezultira nezadovoljstvom.

Prije nekoliko dana uputili smo se do Opuzena, „na lice mjesta“, malo pogledati kako ide otkup i pokušati porazgovarati s nekim od proizvođača mandarina.

Već na prilazu skladišnom prostoru *Konzuma* vidjelo se da se stvorio podgaćak red vozila svih vrsta: od kamiona svih veličina preko kombija pa sve do osobnih automobila za koje su zakačene autoprikolice. Pred rampom za istovar nekoliko vozila, onih koja su konačno došla na red. Momci na viljuškama

svoj posao obavljaju zaudnom vještinom. Kad se gleda sa strane, sve skupa izgleda kao mirvinjak u kojem svaki mrav hita svojim putem.

Prilazimo smeđem kombiju iz kojega čovjek istovaruje plastične gajbe s dvadesetak kilograma mandarina. Odoka procjenjujemo da je dovezao otprilike jednu tonu. – Koliko ćete danas dovesti? – Danas koliko uspijem, vidiš kakva je gužva, ovo je druga tura. – Cijena? – Dva-šezdeset, samo nekoliko dana bila je viša. – Jeste li zadovoljni? – Pa jesam, ipak je tih četrdeset lipa dobro došlo. Sve u svemu je dobro. Meni se čini puno bolje nego prošlih godina. Problem je što bi se ljudi htjeli što prije riješiti mandarine pa dolazi do zagušenja tržišta.

Zahvaljujemo se i pitamo ga hoćemo li napisati s kim smo razgovarali. – Može, Ante Sršen i još stavi Suljo.

Idemo dalje prema sredini kolone onih koji čekaju na red. Radi se, u stvari, o tri paralelne kolone. Ljudi su strpljivi jer nemaju izbora. Primjećujemo da bi možda trebalo napraviti jednu kolonu za kamione, drugu za

kombije i slična vozila te jednu posebnu za osobne automobile s prikolicama od petstotinjak kilograma mandarina. Ovako se jednako čeka za pet tona i za petsto kila.

Ljudima je dosadno, lako prihvaćaju razgovor, ali bez imena. – Ma ne bi ovo čekanje bilo toliki problem kad bismo nakon predaje punih dobili prazne gajbe. Ovako nikad ne znaš kad ćeš ih i koliko dobiti. A bez njih nema berbe. Čuo sam da su neki dan na veletržnici u Metkoviću mandarinu davali po dvije kune, čak i niže, samo da je se riješe.

– Ja mislim da je veći problem u tome što mandarinama cijena godinama nije rasla, a koliko je sve poskupjele - od goriva, zaštitnih sredstava do mineralnih gnojiva? Mi bi se stvarno trebali udružiti kao Slavonci. Svaka im čast kako brane cijene pšenice i kukuruza.

– Meni smeta što nikad ne znam što sam predao jer mandarine tek kasnije idu na kalibrator. Ovako on dode i odoka procjeni koliko imam sitne. Kako on to može znati? A sitna se plaća, kako sam čuo, oko kunu i deset...

Tijekom petnaestak minuta,

Do mnogih nasada mandarina postoji samo plovidni put pa je lađa još uvijek neizmjernivo sredstvo transporta.

– Je, a meni je žena rekla da je sinoć oko ponoći vidjela kamion, znamo mi čiji je, pun praznih gajbi. To ti je tako, moraš uz politiku ako želiš gajbe. Meni se čini i da je ova tu udruga (proizvođača mandarina op. a.) čisto politička. Da nije Jambor skupio one ljude i digao bunu, ne bi bilo ni ovih četrdeset lipa više.

– Zar nije sramota da je jabuci zaštitna cijena 2,80, a mandarinu su htjeli staviti 2,20? Ne kažem da je ovih 2,60 malo, ali realno bi trebale biti tri kune, pogotovo ako se uspoređuje s jabukom.

koliko smo razgovarali s nekoliko ljudi, kolona se još nije bila pomaknula. Pozdravljamo ih i zahvaljujemo na razgovoru.

Djecu od malih noga treba učiti strpljenju. Maloj Tari to će sigurno dobro doći kada jednog dana s prikolicom mandarina stane u red. (Snimila čitateljica)

Ante Sršen Suljo, ipak, je zadovoljan. Malo više reda trebalo bi biti i među nama proizvođačima - kaže Ante

NERETVANIN I NERETLJANIN

– OD FRA LUKE VLADIMIROVIĆA DO DANAS

Piše: DOMAGOJ VIDOVIĆ
INSTITUT ZA HRVATSKI JEZIK I JEZIKOSLOVLJE

U Institutu za hrvatski jezik i jezikoslovlje već se godinama govori o potrebi za rječnikom etnika i ktetika ponajprije stoga što su ljudi, s pravom, prilično osjetljivi na to kako ih se nazivlje, pogotovo ako su u uporabi likovi koji sami mještani ne rabe.¹ Još je 1975. Ljudevit Jonke govorio i pisao o standardizaciji imena mjesta. Tadašnji su pravopisi kao i suvremeni normativni priručnici nastojali pomiriti dva oprečna gledišta: da se imena pišu kako ih narod izgovara ili da se pišu onako kako su zabilježeni već dugo vremena u književnome jeziku, bez obzira na mjese govore (Jonke 1975:33-34). Stjepan Babić pak piše o načelnome konsenzusu hrvatskih jezikoslovaca „da u književni jezik ne mogu ući likovi koji narušavaju njegovu strukturu, njegove sustave, ali sloge nestaje kad treba odrediti koje ih konkretne osobine narušavaju“ (Babić 1983:65). Babić pritom misli na imena mjesta, ali dakako da se to odnosi i na etnike i ktetike. Slavko Pavešić u JS-u na sličnome je tragu: „Imena naselja i njihovih stanovnika i pridjevi izvedeni od tih imena u književnome se jeziku upotrebljavaju u onom obliku u kojem ih upotrebljavaju sami oni o čijim se imenima radi.“ (1971:20). Domeće ipak kako donosi i likove čija tvorba nije u skladu s normom. U HJS-u se pak navode dvije vrste tvorbe etnika: terenski i općeknjiževni. U stručnim radovima daje se prednost terenskom liku (primjerice *Bračka, Pelješka, Dubrovkinja, Metkova*), a u općoj uporabi običniji je općeknjiževni lik (*Bračanka, Pelješčanka, Dubrovčanka, Metkovačica*) (1999:200).

O tome što je to općeknjiževni lik može se raspravljati. Za vukovce su književni likovi bili *Čakovac, Dionice i Spljet* koji za današnje kroatiste to nisu. Može se raspravljati i o tome koji

I U pokušaju da si dočaram lik i djelo fra Luke Vladimirovića i pronadem temu za vlastito izlaganje u mnogome mi je pomogao prof. Mato Mustapić. Prigodom jednoga od naših razgovora povel se rasprava o tome kako zvati stanovnika Neretve, *Neretvanin* ili *Neretljanin*. Obojica smo bili jednodušni u zaključku, ali ostalo je visjeti u zraku kako potkrijepiti naše mišljenje. Na upućivanju u neke od izvora zahvaljujem i dr. Ivi Borovečkome i Alenu Bjelišu.

2 Primjere donosi autor ovoga rada.

likovi narušavaju „strukturu književnog jezika“. Sudeći po brojnim člancima o toj temi, takvih je likova mnogo, a ima ih i u Neretvi.

Kako bi uopće netko tko nije na neki način vezan za Neretvu i Neretvane mogao saznati kako se zovu stanovnici Neretve? Mogao bi primjerice pogledati u neki od hrvatskih rječnika. Pođimo od onih suvremenih. U Anićevu rječniku nalazimo ktetike: „**neretljanski**: 1. koji pripada, koji se odnosi na Neretljane, 2. pril. kao Neretljanin, na način Neretljana **neretvanski**: koji

Đevosjka iz Neretljanske Krajine

pripada, koji se odnosi na Neretvu“ (1998:98). U rječniku LZ-a nalazimo etnik „**Neretvanin** (**Neretvanin**) *m* (ž **Neretvanka**) [G *Neretvanina*, *mn* *Neretvani* G *Neretvāna*] *etn.* onaj koji živi u kraju uz Neretvu“ te ktetik „**neretvanski** (**neretvanski**) *prid.* koji se odnosi na Neretvu i Neretvane“ (2000:687). HER (2002:818) pod natuknicom *Neretljani* donosi: „*m mn* (N *Neretljanin*/Neretljak) (**Neretljanka** ž) *po v. etn.* slavensko (hrvatsko) pleme, u 7. st. naselili područje od Neretve do Cetine i susjedne otoke, od 9. st. organiziraju se u Neretvansku kneževinu (Paganiju), spominju se kao gusari koji pljačkaju mletačke lađe, u 11. st. vezuju se uz Hrvatsku s kojom dolaze pod Arpadoviće“. Pod natuknicom *Neretva* u HER-u nalazimo pripadajuće etnike i ktetike: „**Neretvanin** *m* (**Neretvanka** ž) (N *mn* *Neretljanin*/Neretvani) stanovnik naselja u dolini Neretve; **neretvanski** *prid.* koji se odnosi na Neretvu i Neretvane □ *pr.*³ **Neretljak** (Slavonski Brod, Posavina)“ (2002:818). JS normativno izjednačuje likove *neretljanski* i *neretvanski*

s tim da upućuje na to da se prvi lik češće rabi „u historijskome smislu“ (1971:161). Anić pak značenjski razjednačuje pridjeve *neretvanski* i *neretljanski*. Za autore HER-a *Neretljanin* su staro hrvatsko pleme koje je živjelo u međuriječju Cetine i Neretve, a *Neretvanin* su današnji stanovnici Neretvanske krajine.⁴ Iako se jedninski likovi *Neretvanin* i *Neretljanin* značenjski razjednačuju, u istome se rječniku množinski likovi etnika *Neretvani* i *Neretljani* značenjski izjednačuju. Promjena fonema /v/ u /lj/

3 Kratica pr. označuje prezime.

4 Autor članka smatra da takvo značenjsko razlikovanje nije potrebno jer se i kod etnika ne pravi razlika između povijesnih i današnjih stanovnika. pogotovo kad je riječ o pripadnicima iste etničke skupine.

JEZIČNA CRTICA

u množini dosad je nezabilježena pojava u hrvatskome standardnom jeziku. Spomenuti su etnici i kćetici k tome počesto i pogrešno naglašeni (naglašen je prvi slog). U HJS-u likovi *neretvanski* i *neretljanski* normativno su izjednačeni (1999:906). U samim neretvanskim govorima potvrđeni su isključivo likovi *Neretvān/in/neretvānski* (sjeverni dio Donjega Poneretavlja) te *Neretvān/in/neretvānski* (Komin, Opuzen, Slivno i Dubrava). Potvrđen je, nešto rjeđe, i lik *Neretvānac*⁵. Sufiks *-anac* na kopnenome dalmatinskom području obično zamjenjuje sufiks *-anin*, obično je mlađega postanja i obično nosi „pozitivan semantički sadržaj“ (usp. Bjelanović 1978: 53, 142-143), dok se u nenovotokavskome priobalju etnikom tvorenim sufiksom *-anac* označuje doseljenik, obično iz Zagore: *Splicānac* 'novodoseljeni Splicānin', *Omišanac* 'novodoseljeni Omišanin ili Omišanin doseljen na otok', *Pojišanac* 'novodoseljeni Poljičanin ili Poljičanin doseljen na neki otok.

Vjerojatni je uzrok tolikome broju raznoraznih likova povođenje za tzv. općeknjiževnim likom. U pronalaženju starijih potvrda za pojedine riječi kroatistima je obično prvi korak listanje Akademijina rječnika. U njemu pak ne nalazimo samo spomenute likove *Neretvanin* i *Neretljanin*. Najstarije bi zabilježeno ime stanovnika Neretve na hrvatskome jeziku bilo, po podatcima iz Akademijina rječnika, *Nerentānin*. Tako je Neretvane, najvjerojatnije prema talijanskome liku imena rijeke Neretve (*Narenta*; Neretvu su Naretvom zvali Mavro Vetranović i Juraj Baraković⁶), početkom 18. st. zvaio hrvatski književnik Jeronim Kavanjanin. U suvremenim rječnicima ne bilježi se ni lik *neretavski*⁷ koji je također zabilježen u ARJ (s potvrđama iz polovice 19. st. u djelu *Zemljopis i povjestina Bosne od Slavoljuba Bošnjaka*⁸; Zagreb 1851.)⁹. Najstariji bi zabilježeni kćetici bio *neretavski*. Naime u dokumentu pisanom u Carigradu 19. siječnja 1492. kralj Bajazid daje svome sandžaku hercegovačkomu i kadijama hotačkomu i novskomu naredbe za novu slanicu i „aspre soli se uze, konj neretav'skoga grada, koja slanicu u nju se donese, takvi daju na znan'je“ (Šurmin 1898:356). Kćetikom *neretavski* motiviran je i naziv za vrstu jabuke prenesene iz Neretve u okolicu Zenice – *neretāvka*. ARJ donosi dakako i natuknice: *Neretlanin* (možda i *Neretlanin*) m. čovjek iz (zemlje Neretve), s potvrđama iz Daničićeva prijedeova djela A. Majkova *Istorija srpskoga naroda* (1876.), te *neretlanski*, s potvrđama iz *Srpskoga etnografskog zbornika*. Fonem *lj* nalazimo i u antroponimu *Neretljav* (možda od Neretvljav), prezime zabilježeno u okolini Sarajeva te bosanskoj i slavonskoj Posavini. Lik pak *Neretvanin* nalazimo potvrđen u djelu *Pripisanje početka*

kraljevstva bosanskoga... po gospodinu Noriniju, starograda-ninu neretvanskomu (Mletci, 1775.), djelu našijenca fra Luke Vladimirovića.¹⁰

Čini se da upravo zbog Daničićeva ugleda i Maretićeva povođenja za njim (Maretić je bio urednikom 8. sveska ARJ) etnik *Neretljanin* i kćetici *neretljanski* ulaze u sve onodobne rječnike i priručnike te u književna djela (tako pišu i etimolog Petar Skok te književnici Vladimir Deželić i Milan Šenoa, čiji je otac August autor djela *Anka Neretvanka*) da bi potom, linijom manjeg otpora, ušli i u jezične priručnike koje danas rabimo. Pri tome se nije vodilo računa da su živi likovi s terena (*Neretvanin* i *neretvanski*) potvrđeni u književnim djelima više od stotinu godina ranije nego likovi kojih na terenu nema niti ih je bilo (*Neretljanin*, *Neretljanka*). Među prvima je to uočio i o tome pisao filolog fra Karlo Jurišić u članku *Stanovnici Neretve jesu Neretvani*. Fra Karlo upozorava da je prvi likove *Neretvanin* i *neretvanski* rabio fra Andrija Kačić Miošić koji u *Razgovoru ugodnome naroda slavonskoga* (1756.) objavljuje *Pismu od vitezova neretvanskih*, a u Korabljici (1760.) navodi da su se „969. Slovinci Neretvani privezali priko mora (...)“. Među piscima koji rabe lik *neretvanski* nabraja on, između ostalih, fra Luku Vladimirovića, književnika rođena u Gracu Niku Andrijaševića, Niku Beljovčevića i Stojana Vučićevića. Glavni je Jurišićev argument da povijesne potvrde i stanje na terenu obilato pretežu u korist likova *Neretvanin* i *neretvanski* (Jurišić 1970:109–112). Te je Jurišićeve argumente uvažio i Stjepan Babić u *Tvorbi riječi u hrvatskome književnom jeziku* (1991:225) te su etnici *Neretvanin* i kćetici *neretvanski* ušli u novija izdanja BFM-a. Taj pravopis donosi isključivo etnik *Neretvanin* i kćetici *neretvanski* (1999:303). U *Rečniku srpskog književnog i narodnog jezika* među piscima koji su rabili lik *neretvanski* nalaze se Marko Car (Konavljani čija se obitelj preselila u Herceg Novi) i Danko Angelinović (čiji su roditelji iz Sućurja), autori koji su na neki način povezani s Neretvom.¹¹

Kako su uopće nastali likovi *Neretvanin* i *Neretljanin*? U ARJ i u svojoj *Gramatici* Tomo Maretić piše da je kod *Neretljanin* v ispalo između i *lj* i *r* poradi lakšega izgovora (**Neretvljanin* > *Neretljanin*) te navodi sličan primjer u Budva (**Budvljanin* > *Budljanin*; Maretić 1963:78). Babić pak u *Tvorbi riječi u hrvatskom književnom jeziku* navodi: „U osnovama na -dv-, -tv neuobičajen suglasnički skup -dvlj-, -rvlj- nastoji se pojednostavniti ili ispađanjem je: *Budljanin*, *Neretljanin*, ili umetanjem nepostojanoga a: *Pitvľljanin* < *Pitvľe*, ili upotrebom sufiksa -anin: *Budvanin*, *Neretvvanin*.“ (1991:225). Na istome mjestu Babić prednost daje liku *Neretvanin*. Autor članka slaže se s njegovom tvrdnjom. Likovi su *Neretvanin* i *neretvanski* prozirniji jer jednoznačno upućuje na ime rijeke za razliku od lika *Neretljanin*. Umetanjem je pak nepostojanoga a tvoren i makrotoponim novijega postanja – *Poneretavlje*.

Nastavak u sljedećem broju

10 Isto.

11 Rečnik srpskog književnog i narodnog govora, sv. 15., 494.

Bošnjacki rječnici također donose likove *neretvanski* i *neretljanski* (usp. Isaković 1995).

5 U svojim ga je govorima (uglavnom u hipokorističnome značenju) rabio i don Mihovil Pavlinović.

6 Treba imati na umu i da se Neretvom ili Narentom u povijesnim dokumentima počesto nazivlje Gabela, što također kadšto može zbunjavati.

7 Po istome je tvorbenom uzorku tvoren kćetici *litavski* čiji etnik glasi *Litavac*. S obzirom na to da etnik **Neretavac* nije potvrđen (likovi su s umetnutim a u tvorbi etnika i kćetika rijetki; npr. *Pitvľljanin*), nije čudno da se u razgovornome stilu standardnojezični etnik *Litavac* često zamjenjuje likom *Neretvanin*.

8 Slavoljub Bošnjak bio je pseudonim Ivana Franje Jukića.

9 ARJ, sv. 8, str. 59.

Norinska kula kod Metkovića

Tvrđi svjedok burne prošlosti

PIŠE: RADOSLAV DODIG

Putnicima koji krenu iz Metkovića prema Pločama, bilo automobilom, brodom ili vlakom, neće promaknuti na petom kilometru nizvodno od Metkovića imponozantno zdanje poznato kao Norinska kula. Smjestila se tik do Neretve, nedaleko od ušća Norina, a s nje puca pogled po čitavu Ponerepravljju. Mnogi i ne slute da je kamena i tvrda kula, po kojoj je općina Kula Norinska dobila ime, svjedok burne neretvanske prošlosti.

Tvrđava sa sedam katova

Norinsku kulu podigao je hercegovački sandžakbeg Kodža Mustafa-paša zvan Skopljak, vjerojatno 1517. Kula je okružila građevina, s unutrašnjim promjerom od 6,5 m i zidovima debelim pri dnu 2,5 m, koji se sužavaju prema vrhu. Građevina je od opeke koja je obložena klesanim kamenom, dok se današnja visina kule kreće oko 20 m. Imala je krov od kamenih ploča, s prozorima nepravilno raspoređenim i različitim di-

menzijama. Kula je opasana s dvama kamenim prstenima, koji ističu njezine katove. Glavni ulaz nalazi se s istočne strane, a zaštićen je kamenim zidom s puškarnicama.

Najbolji opis kule dao je turski putopisac Evlija Čelebija iz 17. st. On piše da kula ima sedam katova i da djeluje vrlo moćno. Do rijeke silazilo se stubama niz liticu. Ispred ulaza bio je prokop s mostom, koji se na koturima dizao i spuštao. Uz kulu se nalaze prateća zdanja, skladište streljiva, smočnica i džamija. Posada je često s galijama išla u pljačku po primorju i otocima.

Turci, Mlečani, Francuzi, Austrijanci...

Utvrdena kula pored Norina zadavala je Mlečanima mnogo problema, pa su je u više navrata pokušali osvojiti. Prvi put to im je uspjelo 1684. pod vodstvom Petra Kačića. Dvije godine kasnije hercegovački paša s 12 tisuća vojnika i topovima krenuo je na kulu, koju je oštetio

pucajući iz jakih topova. Kada su branitelji, pod zapovjedništvom Julija Paitona, vidjeli da je ne mogu zadržati, minirali su je i napustili. Turci su je nakon toga popravili i dodatno utvrdili opkopima i nasipima. Godine 1688. mletački zapovjednik Jerolim Cornaro ponovo je zauzeo kulu, kada ostaje dulje vremena u vlasti prevrtljive Venecije. Nakon uspostave mletačko-turske granice providur Angelo Emo zapovjedio je da se kula dodatno utvrdi i opskrbi topovima. U njoj su tijekom 18. st. prebivala dvije kompanije sa 130 vojnika. Padom Venecije u Norin su ušli Francuzi. Maršal August Marmont zatekao je kulu u vrlo ruševnu i zapušteno stanju, pa ju je temeljito obnovio. Za zapovjednika postavio je Franu Nonkovića, sa stotinu neretvanskih pandura. Kada ja austrijska vojska stigla u Ponerepravlje major Marmorević zatražio je od Nonkovića da mu preda kulu. On se opirao puna dva mjeseca, ali je u ožujku 1814.

napustio kulu, pobacavši pritom topove i rijeku i zapalivši kulu.

Kula kao vjetrenjača

Zadnji put kula je poslužila u vojničke svrhe prigodom okupacije Bosne i Hercegovine 1878., a nakon toga gubi svoje značenje. Austrougarska vlast na dražbi prodala ju je Niki Nonkoviću. Jedno vrijeme služila je kao vjetrenjača. Zadnji put kula podno Norina došla je u središte interesa 1935., kada je na nju postavljen kameni križ i natpis u čast 1900. obljetnice Kristova otkupljenja. Godinu ranije vlasti Kraljevine Jugoslavije zabranile su postavljanje križa i ploče na kulu, jer su to ocijenili kao nacionalistički čin. Stoga na ploči stoji da je postavljena 1934.

Obitelj Nonković iz Metkovića dugo je bila vlasnik kule, da bi je prije nekoliko godina prodala. Kao zaštićeni spomenik i zanimljiv povijesni objekt trebalo bi je zaštititi od daljnjega propadanja.

VESLANJE

OBLJEŽENA 40. OBLJETNICA VK 'NERETVANSKI GUSAR'

Svečanom skupštinom koja je 10. listopada održana u restoranu *Domagoj*, Veslački klub *Neretvanski gusar* proslavio je četrdeset godina aktivnog djelovanja. Klub je osnovan 13. listopada 1968. kada je na Osnivačkoj skupštini za prvog predsjednika izabran Božo Mustapić.

Iako na svečanoj skupštini nije bio nazočan predsjednik Joško Erceg, koji se zbog obaveza ispričao, četrdeseta obljetnica je okupila članove Uprave te velik broj veslača i veslača koji su kroz četrdeset godina veslali u *Neretvanskom gusaru*. Bili su tamo i predstavnici većine dalmatinskih veslačkih klubova i Veslačkog saveza Dalmacije te nekih sponzora bez kojih Kluba ne bi ni bilo.

Kako je rečeno, najzaslužniji za osnivanje kluba bio je Petar Jurjević sa suradnicima koji je uvjedio bio i prvi trener. Tijekom 40 godina kroz klub je prošlo oko 1500 članova od kojih su mnogi postigli dobre sportske rezultate, a oni bi sigurno bili i bolji da su bili bolji uvjeti rada. *Neretvanski gusar* danas broji gotovo četrdeset veslača svih uzrasta koji na raspolaganje imaju jedan četrnaest bez kormilara, četrnaest *skul*, *gig* za školu veslanja, tri dvojca na parice, šest *skifova* i jedan dvojac.

— Ove godine nastupili smo na svim regatama KUP-a Dal-

macije te na Prvenstvu RH na kojem smo nastupili s dvije posade. U klubu djeluje i veteran Mladen Kuran koji je lani na regati za veterane osvojio naslov Svjetskog prvaka. Posebno se zahvaljujemo našem dugogodišnjem članu, sada treneru VK Croatia iz Zagreba, Anti Dragoviću koji nam uvijek uskoči sa savjetima za treninge, a njegov klub posudi nam i brodove tijekom regata u Zagrebu. Ove godine otvorili smo i *web* stranicu koja je još u izradi, a veslači vode *blog*. Treba istaknuti kako Klub ima i dvije sutkinje: Palu Vučinu i Željenu Musulin. Ponosni smo i na to što su naši veslači mahom odlični učenici. Ovisno o vremenu i situaciji trenerica Maja Šiljeg Talajić s našim juniorima tjedno odradi pet treninga tijekom kojih se odvesla 80 do 150 kilometara — rekao je na Skupštini dopredsjednik *Neretvanskog gusara* Goran Primorac.

Istaknuto je kako je veslanje skup i zahtjevan sport jer samo

jedan skif košta oko 70 tisuća kuna, a par vesala za taj čamac košta 5.600 kuna što Klub većinom nabavlja uz pomoć sponzora. Iako su financije velik problem, tijekom ove godine napravljen je ponton vrijedan 100 tisuća kuna. Kao i do sada prioritet uprave je rješavanje problema oko veslačkog doma, a u planu je i izdavanje monografije.

Na svečanoj skupštini uručene su plakete i zahvalnice nizu istaknutih članova Uprave i veslačima koji su iznimno doprinijeli radu tijekom proteklih desetljeća. Plakete su dobili: Nedjeljko Milić, Mladen Kuran, Goran Primorac, Luka Bošković, Ante Dragović, Grad Metković i Dubrovačko-nere-

Makarske, *Kaštela* iz Kaštel Kambelovca i *Dupin* iz Tisnog. Zahvalnice su dobili: *Asfalt inženjering*, *MGA*, *Ljekarna Draženović*, Komunalno poduzeće *Metković*, *Neretvanski sliv*, *Fri-go bonsai*, Veslački savez Dalmacije, Ivica Parmač, Ivan Senta, Tiskara *Pečat*, HEP — Pogon Metković i Tiskara *Pečat*.

23. neretvanska regata

Dan nakon proslave 40. godišnjice *Neretvanskoga gusara* na Neretvi je održana „23. neretvanska regata“ na kojoj je nastupilo osam dalmatinskih klubova. U kategoriji kadeta najbolji je bio VK *Kaštela* iz Kaštel Kambelovca, u kategoriji juniora do 16 godina VK *Mornar* Split, u kategoriji juniora do

tvanska županija. Od veslačkih klubova dobili su ih *Neptun* iz Dubrovnika, *Ošjak* iz Vele Luke, *Jelsa* iz Jelse, *Gusar* i *Mornar* iz Splita, *Biokovo* iz

18 godina VK *Ošjak* Vela Luka i u kategoriji seniora VK *Mornar*. U dvadeset utрка veslači domaćeg kluba osvojili su tri srebrne i jednu brončanu medalju.

Veslači grabe uzvodno

Pređ samo zaključenoj lista primili smo vijest o najvećem uspjehu u 19-godišnjoj povijesti VK „Neretvanski gusar“, postignutom na 59. prvenstvu Jugoslavije u veslanju održanom 17-20. srpnja 1968. na beogradskoj Adi Ciganjli.

Vremenski tjesnac i prostorna skučenost ne dozvoljavaju nam

ni potpuno nabiranje, a kamoli odgovarajući komentar.

Prve državne provjekanje

Jedinstveni natjecatelji i natjecateljski nastupili su u šest disciplina. Spomenimo samo da je održano 5 plasmata u finale i dva u malo finale.

U disciplini dvojca bez kormilara VEDRANA VOLARE

VIC i PAULA PAVLOVIĆ osvojile su 2. mjesto i brončanu medalju u seniorskoj, i 1. mjesto u juniorskoj konkurenciji.

Čestitamo i očekujemo nove gusarske pobjede naših djelatnika i mladića na veslačke medalje.

B. L.

RUKOMET

DUKAT PREMIJER LIGA

5. kolo, 11. listopada

RK Metković – RK Poreč 35:25

6. kolo, 18. listopada

RK Zamet – RK Metković 28:34

DRUGA HRL – JUG MUŠKI

4. kolo, 12. listopada

RK Metković II – RK Cetina 25:24**RK Šibenik – RK Metković 19:20**

5. kolo, 18. listopada

RK Metković 1963 – RK EMC Split II 26:12

Susret između RK Metkovića 1963 i RK EMC Split II završio je rezultatom 26:12 za domaće. Nakon desetak minuta izjednačene igre, Metkovići su dobrom igrom u obrani počeli povećavati vodstvo. Tako su kod vodstva od 9:8 u 20. minuti u sljedećih 10 minuta napravili seriju golova od 8:0 te se na odmor otišlo pri rezultatu 17:8.

Metkovići su svoju premoć nastavili i u nastavku utakmice, pa su Splićani tijekom cijelog poluvremena uspjeli postići samo četiri gola. Tijekom utakmice posebno su bili raspoloženi vratari obiju momčadi. Kod domaćih, s 11 obrana, odličan je bio vratar Crnčević, dok je drugi vratar Kaleb na najbolji način opravdao pruženu šansu obranivši sedam udaraca uključujući i jedan sedmerac. Gostujući vratar Galić uspio je 17 puta spasiti mrežu svoje momčadi.

Strijelci Metkovića 1963 ravnopravno su se rasporedili što znači da Splićani nisu znali otkud prijeti prava opasnost.

RK Knin – RK Metković II 29:30

6. kolo, listopada

RK Opuzen – RK Metković 1963 17:20

U 6. kolu Druge HRL – jug sastali su se domaćin RK Opuzen i RK Metković 1963 u kojem su favorizirani gosti slavili s 17:20. Tristotinjak gledatelja nije vidjelo baš dobar rukomet jer griješilo s obje strane, no iskustvo i snaga bila je Metkovcima dovoljna da iz Opuzena donese oba boda pa su sa maksimalnim učinkom i dalje na vrhu tablice.

RK Biograd – RK Metković II 41:38

Druga ekipa RK Metkovića na gostovanju u Biogradu izgubila je u 6. kolu Druge HRL – jug od RK Biograda rezultatom 41:38. Sudeći po broj golova s obje strane izgleda da su treneri ovaj put uvježbavali napad. Nakon šestoga kola RK Metković nalazi se na 9. mjestu sa četiri boda.

2. HRL JUG ŽENE

4. kolo, 11. listopada

ŽRK Metković – RK Vranjic 22:23

5. kolo, 19. listopada

HRK Orkan – ŽRK Metković 22:16

6. kolo, 25. listopada

ŽRK Zadar – ŽRK Metković 24:36

Nakon šest kola Metković je na 7. mjestu sa četiri osvojena boda, a prvo mjesto zauzima Split sa 12 bodova.

PAO I MEDVEŠČAK

U sedmom kolu rukometne Dukata Premijer lige RK Metković je na domaćem terenu

dobro obavili i domaći vratari koji su ukupno skupili sedamnaest obrana.

svladao RK Medveščak KM rezultatom 33:29. Oko 800 gledatelja u Gradskoj sportskoj dvorani vidjelo je solidnu utakmicu u kojoj pobjeda domaćina gotovo nije dolazila u pitanje. Prvih desetaka minuta igra je bila izjednačena, s dosta pogrešaka s obje strane, no već sredinom prvoga poluvremena Kopljari je uspio loptu s nekoliko preciznih udaraca smjestiti iza od tada teško svladivog Mate Šunjića. Do kraja poluvremena Metković je povećavao prednost pa je na odmor otišao s pet golova prednosti. Drugo poluvrijeme je također započelo dominacijom domaćina, no Medveščak je do sredine ipak uspio izjednačiti i neko vrijeme parirati domaćima, ponajviše zahvaljujući braćićima Šunjićima. Sve to bilo je nedovoljno jer je proradio najbolji igrač utakmice Rudolf Čužić koji je pronašao recept kako proći kroz Medveščakovu obranu. Na njegovih osam golova dođao je i Kapular svojih osam, dok je Kopljari zastao na šest pogodaka. Posao su

U ekipi Medveščaka najbolji igrači bili su Metkovići – braća Jure i Mate Šunjić. Jure je „svojim“ zabio deset golova, a Mate obranio 15 udaraca. Osim što odlično igraju, braća isto tako i studiraju. Juri su ostala još četiri ispita na Fakultetu prometnih znanosti, dok je Mate student četvrtje godine inženjerske matematike.

U poluvremenu svoje vještine publici pokazali su članovi Karate kluba Metković.

POSTIGNUT
DOGOVOR

Nakon međusobnih optužbi, što se u medijima pokušalo prikazati kao slučaj, nedavno je potpisan Sporazum između Ustanove *Športski objekti Metković* i RK Metkovića u stečaju o načinu i uvjetima korištenja Gradske sportske dvorane. Tim sporazumom RK Metković je prihvatio da će, kao i svi ostali korisnici termina, poštovati sve važeće pravilnike u Ustanovi *Športski objekti Metković*, između ostalog i Pravilnik o postavljanju reklama u objektima Ustanove *Športski objekti Metković*.

Svi korisnici termina koji žele postaviti reklame u objektima Ustanove, moraju potpisati Ugovor o pružanju reklamnih usluga. Danas je taj Ugovor potpisan između Ustanove *Športski objekti Metković* i RK Metković u stečaju i ovjeren kod javnog bilježnika. U tom Ugovoru, napravljenom na osnovu Pravilnika o postavljanju reklama u Ustanovi *SOM*, definirani su svi odnosi između dviju ugovornih strana čime su otklonjeni razlozi zbog kojih je RK Metković bilo privremeno oduzeto pravo igranja utakmica u Gradskoj športskoj dvorani. Također, na zahtjev stečajne upraviteljice Zdenke Marušić Ustanova je Klubu dostavila Pravilnik o kućnom redu, Pravilnik o načinu korištenja objekata, prostora i opreme danih na upravljanje Ustanovi i Pravilnik o postavljanju reklama u objektima Ustanove. Postignut je dogovor da će Ustanova poslati još jedan dopis Športskoj zajednici grada Metkovića da se, s obzirom na probleme oko rasporeda termina u Gradskoj športskoj dvorani, sazove hitan sastanak svih korisnika termina nakon kojeg će Upravni odbor Športske zajednice donijeti svoj prijedlog rasporeda – rekao je Jozo Bebić, ravnatelj Ustanove *Športski objekti Metković*.

NOGOMET

III. HNL JUG

9. kolo, 11. listopada

HNK Jadran – NK Neretva 2:0

10. kolo, 18. listopada

NK Neretva – NK Omiš 1:1

U 10. kolu III. HNL – jug na igralištu Iza Vage NK Neretva je ugostila NK Omiš, a susret je završen rezultatom 1:1. Prvo poluvrijeme obilježila je, uglavnom, blijeda igra, a jedinu pravu šansu imali su gosti iz Omiša u 16. minuti kada je Bilić s pet-šest metara udaljenosti glavom uputio izravan udarac prema vrataru domaćih Zoranu Bubalu, no ovaj je to obranio. Neretva je do vodstva od 1:0 došla u 39. minuti nakon što je Brečić iz slobodnog udarca s 25 metara precizno pogodio gol gostiju. Boljom igrom u nastavku utakmice, Omišani su stvarali šanse, dok su se domaći većinom branili. Upornost gostiju nagrađena je u 61. minuti pogotkom Bilića koji se najbolje snašao u gužvi ispred Bubalovih vrata. Iako su domaći u nastavku imali nekoliko realnih prigoda za pogodak, ni jedan igrača napad nisu uspjeli realizirati do kraja pa je utakmica završila neriješenim rezultatom.

Za Neretvu su igrali: Z. Bubalo, T. Kuran, Buljubašić (od 55. minute Jelavić), I. Bubalo (od 40. minute Veraja), Bezer (od 65. minute Šiljeg), Gujinović, D. Kuran, Brečić, Šutalo, Dodig, Lizde.

11. kolo, 25. listopada

HNK Zmaj – NK Neretva 3:1

Nakon 11 kola prvo mjesto na tablici dijele Raštane i Gošk s 25 bodova, a Neretva je 16. sa sedam osvojenih bodova.

DRUGA HNL – JUG ZA KADETE I JUNIORE

14. kolo

kadeti: **NK Neretva – NK Gošk (KG) 3:1**juniori: **NK Neretva – NK Gošk (KG) 3:0**

15. kolo

kadeti: **NK Neretva – HNK Mosor 1:0**juniori: **NK Neretva – HNK Mosor 0:3**

16. kolo

kadeti: **NK Neretva – NK Omladinac 2:2**juniori: **NK Neretva – NK Omladinac 2:0**

Na tablici Druga HNL – jug za kadete, kadeti NK Neretve su 4. s 33 osvojena boda. Na tablici Druge HNL – jug za juniore, juniori Neretve nalaze se na 13. mjestu sa 14 bodova.

PRVA ŽNL DUBROVAČKO-NERETVANSKA

5. kolo, 12. listopada

ONK Metković – NK Zmaj 4:0

6. kolo, 16. listopada

NK Dubrovnik – ONK Metković 2:0

7. kolo, 19. listopada

ONK Metković – NK Orebić 2:1

Nakon sedam kola Metković je na 8. mjestu sa šest osvojenih bodova. Prvi je Dubrovnik sa 18 bodova.

KOŠARKA

B1 LIGA (M) – JUG

1. kolo, 19. listopada

**KK Dražen Petrović –
KK Metković 0:20**

2. kolo, 26. listopada

**KK Metković –
Š.K.K. KK Split CO 72:61**
(19:15, 15:16, 15:15, 23:15)

KK Metković: Marić 11, Vidović, Gašpar, Pekić 2, Koljabić, Draganić, Herceg 16, Menalo 16, Gabrić 6, Veraja, Bajo, Ramić 21

Iako su tijekom čitave utakmice košarkaši Metkovića imali prednost, tek sredinom četvrtve četvrtine su se uspjeli odlijepiti i napraviti najviše vodstvo od 15 koševa razlike. Prednost su zadržali do kraja utakmice koja je završila s 11 koševa više na strani domaćina. Najefikasniji igrač utakmice bio je Pero Ramić koji je postigao 21 koš.

Prvo mjesto na tablici trenutno dijele Poličnik i Metković sa po četiri boda.

Liga mladih kadeta grupa
jug – B SDŽ i DNŽ

1. kolo, 26. listopada

**KK Metković –
KK Omiš Galeb 56:32**Liga kadeta grupa jug – B
SDŽ i DNŽ

1. kolo, 26. listopada

**KK Metković –
KK Omiš Galeb 49:28**

UDRUGA MALONOGOMETNIH AMATERA METKOVIĆA

MALONOGOMETNA LIGA

Rezultati 6. kola (13. listopada 2008.)

Orašina – Torcida Metković 3:0 (bez borbe)

Killersi Metković – Recreativo 7:3

Kican interijeri – Graničar 3:5

Podravnica – Podkraj 3:6

Norin – Klapa 1:2

Poljopromet – Škrpa Momići 3:2

Poljopromet veterani – Vid 4:4

Rezultati 7. kola (20. listopada 2008.)

Vid – Norin 2:1

Škrpa Momići – Orašina 4:4

Podkraj – Poljopromet veterani 2:4

Recreativo – Kican interijeri – 6:3

Klapa – Killersi Metković 1:2

Graničar – Poljopromet 1:8

Podravnica je bila slobodna

Rezultati 8. kola (27. listopada 2008.)

Poljopromet veterani – slobodan

Norin – Podkraj 3:1

Poljopromet – Orašina 6:3

Killersi Metković – Vid 7:1

Kican interijeri – Klapa Ambalažni servis 1:4

Graničar – Recreativo 5:0

Podravnica – Škrpa Momići 1:5

Prva tri mjesta tablice izgledaju ovako:

1. Poljopromet 21
2. Poljopromet veterani 17
3. Killersi Metković 15

U dosadašnjem dijelu prvenstva, s 10 pogodaka najbolji strijelac je Tomislav Miletić iz ekipe Poljoprometa.

PRVACI ŽUPANIJE U ATLETICI

Na županijskom prvenstvu školskih športskih klubova u atletici za dječake i djevojčice, učenici OŠ Don Mihovila Pavlinovića, koji su predstavljali ŠŠK Gusar, osmi put za redom obranili su naslov prvaka Županije u obje kategorije.

Zbog nedostatka atletskih terena u našoj županiji, Prvenstvo je održano 22. listopada u Makarskoj, a nastupilo je 12 ženskih i 11 muških ekipa. Mladi atletičari natjecali su se u sedam disciplina i to: skok u dalj, skok u vis, bacanje kugle, štafeti 4 x 100 metara, trčanju na 100 i 300 metara te dječaci na 1000, a djevojčice na 600 metara. Za svaku ekipu nastupilo je po 12 učenika koji su s treninzima započeli početkom školske godine. Kako nam je rekao prof. Nino Šešelj, voditelj ŠŠK Gusar, u početku se testira šira selekcija učenika od kojih se izabere grupa dječaka i djevojčica s kojima se svaki tjedan tri do četiri puta provode prednatjecanja. Unatoč ostvarenom rezultatu, za mlade atletičare nema odmora jer ih u ožujku očekuje Prvenstvo Dalmacije za ŠŠK u atletici.

Članovi pobjedničkog tima su: Jerko Bebek, Ivan Ereš, Mate Gujinović, Goran Marušić, Hrvoje Zubac, Branimir Markota, Mihovil Šetka, Kristijan Jurković, Matej Mateljak, Branimir Vekić, Mate Magazan i Josip Petković te djevojčice: Ivana Vučić, Mia Volarević, Karmen Petković, Dora Ivić, Ivana Talajić, Ivana Volarević, Ivana Mišić, Zorana Pehar, Antonela Matičević, Ivana Matić, Ivana Šiljeg i Matija Mateljak. Pobjedničku ekipu trenirali su voditelji Divna Dragović i Nino Šešelj.

KARATE

TREĆE U DRŽAVI

U Zagrebu je 12. listopada o. g. održano Državno karate prvenstvo u katama na kojem je nastupila 71 ekipa i 282 natjecatelja iz 47 klubova. Natjecateljice Karate kluba *Metković* vratile su se doma s državnim broncom.

Na natjecanju je Karate klub *Metković* predstavljalo sedam natjecatelja od kojih su Maja Žderić, Gabi Dominiković i Vlatka Drolupić u konkurenciji devet ekipa osvojile brončanu medalju u kategoriji kate učenice – ekipno.

Do medalje je gotovo došla i Lara Bebić koja se u kategoriji mladih kadetkinja s dvije pobjede i jednim porazom plasirala u *repasaž*, u borbu za treće mjesto. Tamo je s jednom pobjedom prošla prvi krug, ali je u nastavku izgubila pa se s tri pobjede i dva poraza u ukupnom poretku plasirala na peto mjesto među 49 natjecateljica. Dodatan uspjeh je i to što je Lara, zahvaljujući dosadašnjim postignutim rezultatima, pozvana u širi krug hrvatske kadetske reprezentacije.

Iz Uprave kažu kako su iznimno zadovoljni rezultatima postignutim u 2008. pa se nadaju i državnoj medalji na predstojećem Državnom prvenstvu u borbama za kadetski uzrast koje će se održati tijekom studenoga u Splitu.

BOČANJE

PRVA HRVATSKA BOČARSKA LIGA 2008.

16. kolo, 11. 10.

Marinići – Metković 16:6

17. kolo, 18. 10.

Metković – Istra Poreč 11:11

18. kolo, 25. 10.

Nada – Metković 14:8

Nakon 18 kola, završeno je prvenstvo hrvatske u bočanju. Prvo mjesto sa 32 osvojena boda pripalo je ekipi *Trio Buzet*, dok je Metković zauzeo posljednje mjesto sa sedam osvojenih bodova.

Iz Prve HBL u niži rang natjecanja ispali su BK *Metković* i BK *Nada* iz Splita.

VAŽNIJI TELEFONSKI BROJEVI

Arheološki muzej Naron 687 149
Autobusni kolodvor 060 365 365
Centar za socijalnu skrb 690 999
Dom zdravlja - pogledati desno
Državna geodet. uprava 681 844
Državni inspektorat 686 665
Državno pravobranitelj. 681 003
FINA 681 554
Gimnazija 681 344
Gradsko
 Poglavarstvo 681 020
 Gospodarstvo 681 866
 Kulturno središte 681 903
Gradska
 Knjižnica 681 715
 Sportska dvorana 681 060
Hotel
 Naron 681 444
 MB 681 812
 Metković 684 396
Hrvatska
 Elektroprivreda 468 800
 Pošta OJ Metković 681 358
 PU Vid 687 322
 Radiotelevizija 690 296
Hrvatske
 Šume d.o.o. 681 330
 Željeznice - kolodvor 685 393
Hrvatski
 Crveni križ 681 610
 Zavod za mirov. osig. 681 796
 Zavod za poljopr. s. sl. 680 434
 Zavod za zapošljavanje 681 011
 Zavod za zdrav. osig. 681 233
Lučka kapetanija 681 681

Ljekarna
 Draženićev, ljekarna I 681 295
 ljekarna II 686 344
 Kusić-Palaversa 681 606
Komunalno poduzeće 685 342
Matica hrvatska 681 724
Matični ured 690 087
Ministarstvo financija
 Carinarnica 681 998
 Porezna uprava 684 920
Općinski sud 684 900
Općinski državno odv. 681 322
Osnovna škola
 Don M. Pavlinovića 686 098
 Područna škola Prud 687 280
 Područna škola Vid 687 418
 Stjepana Radića 681 621
Polićijaska postaja 444 222
Prekršajni sud 681 087
Srednja škola 681 088
Teznički pregled vozila 681 304
Veterinarska ambulanta
 Dr. Milan Kralj 681 277
 Ili Med Veterina d.o.o. 686 776
 Vet. ambul. Paponja 680 223
Županijski dubrovačko-neretvanska
 Ispostava Metković 681 155
 Vodopr. ispostava 681 655
Župni ured
 Sv. Ilije 681 818
 Sv. Nikole 686 018
 Gospe od Snijega Vid 687 392

POLICIJA 92
VATROGASCI 93
HITNA 94

DOM ZDRAVLJA METKOVIĆ

Uprava: 681 644 / 681 184
 fax: 680 188
 radno vrijeme: 7,00 – 15,00
 (od ponedjeljka do petka)
Rodišni: 681 769
Hemodijaliza: 680 288
Hitna: 681 548
 RTG i UZV kabinet: 690 027
Specijalistička ambulanta
 radno vrijeme: 7,00 – 15,00
 upisi pacijenata: 8,00 – 10,00
 Liječnici iz Dubrovnika: 680 255
Ordinacije obiteljske medicine
 radno vrijeme: 7,00 – 15,00
 neparnim nadnevima poslijepodne
 dr. Mira Jurković - 680 257
 dr. Ana Bajo - 680 383
 dr. Hrvoje Bočjak - 683 602
 dr. Sanja Milošević - 680 242
 neparnim nadnevima jutro
 parnim nadnevima poslijepodne
 dr. Viktorija Domić
 dr. Sonja Barać
 dr. Dina Mustapić - 680 080
 dr. Jadranka Prusac - 683 603
 radnim danom od 8 do 16
 dr. Nada Sušnjak - 681 468
Spec. pedijatrijska ordinacija
 parnim nadnevima jutro
 neparnim nadnevima poslijepodne
 dr. Vladimir Krmek - 680 011
 neparnim nadnevima jutro,
 parnim nadnevima poslijepodne
 dr. Rasema Bubica - 680 120
Stomatološke ordinacije
 parnim nadnevima jutro
 neparnim nadnevima poslijepodne
 dr. Mirjana Ilić
 dr. Janja Volarević - 683 423
 dr. Ilija Marušić

neparnim nadnevima jutro
 parnim nadnevima poslijepodne
 dr. Zdenka Markotić
 dr. Željanka Jerković - 683 351
 ponedjeljak i utorak poslijepodne
 srijeda, četvrtak i petak jutro:
 dr. Srećko Jeramuz
 srijeda i petak jutro
 pon., utorak i četvrtak poslijepodne:
 dr. Mirjana Marević,
 spec. ortodontica
Medicinsko-biokem. laboratorij
 Mira Kevo, dipl. inž. - 680 277
Spec. ginekološka ordinacija
 utorak i četvrtak poslijepodne
 ponedjeljak, srijeda i petak jutro
 dr. Ahmet Bubica
 utorak i četvrtak poslijepodne
 pon., srijeda i petak poslijepodne
 dr. Željko Matuško - 683 584
Spec. pulmološka ordinacija:
 ponedjeljak, srijeda i petak jutro
 utorak i četvrtak poslijepodne
 dr. Darka Volarević - 681 271
Spec. internistička ordinacija:
 utorak, četvrtak i petak jutro
 ponedjeljak i srijeda poslijepodne
 dr. Anda M. Tošić - 680 263
Zavod za javno zdravstvo
 dr. Asja Palinić-Cvitanović,
 spec. školske medicine - 681 979
Higijsko-epidemiol. služba
 dr. Miljenko Ljubić,
 spec. epidemiolog - 680 299
PRIVATNE ORDINACIJE
 radnim danom od 8 do 16
 Poliklinika Bušić - 681 400
 dr. Gradimir Čolić - 681 741
 dr. Dubravka Bošnjak - 680 400

ŽELJEZNIČKI KOLODVOR METKOVIĆ

DOLAZAK I ODLAZAK VLAKOVA

relacija	Metković		vrsta	vremena po postajama
	dolazak	odlazak		
Metković-Ploče		5.20	putnički	K. Norinska 5.24, Kravac 5.26, Opuzen 5.29, Komin 5.32, Banja 5.34, Rogotin 5.37, Stablina 5.41, Ploče 5.43. (ne vozi nedjeljom i blagdanom)
Ploče-Zagreb	6.23	6.35	brzi	Ploče 6.05, Mostar 7.38, Konjic 8.50, Sarajevo 10.00, Doboj 13.29, Banja Luka 15.29, Prijedor 16.23, Sisak 18.53, Zagreb 19.47.
Ploče-Metković	6.38		putnički	Ploče 6.15, Stablina 6.17, Rogotin 6.21, Banja 6.24, Opuzen 6.30, Kravac 6.32, K. Norinska 6.34.
Metković-Ploče		7.15	putnički	K. Norinska 7.19, Kravac 7.21, Opuzen 7.24, Komin 7.27, Banja 7.29, Rogotin 7.33, Stablina 7.38, Ploče 7.38.
Sarajevo-Ploče	10.07	10.22	brzi	Sarajevo 6.45, Mostar 9.06, Čapljina 9.42, Ploče 10.41.
Ploče-Metković		13.10	putnički	Ploče 12.47, Stablina 12.49, Rogotin 12.52, Banja 12.56, Komin 12. 58 Opuzen 13.01, Kravac 13.04, K. Norinska 13.06.
Metković-Ploče		13.25	putnički	K. Norinska 13.29, Kravac 13.31, Opuzen 13.33, Komin 13.37, Banja 13.39, Rogotin 13.42, Stablina 13.46, Ploče 13.48.
Ploče-Metković	14.33		putnički	Ploče 14.10, Stablina 14.12, Rogotin 14.15, Banja 14.19, Komin 14.21, Opuzen 14.24, Kravac 14.27, K. Norinska 14.29.
Ploče-Sarajevo	17.18	17.34	brzi	Ploče 17.00, Čapljina 17.44, Mostar 18.40, Konjic 19.47, Sarajevo 20.59.
Metković-Ploče		17.27	putnički	K. Norinska 17.31, Kravac 17.33, Opuzen 17.35, Komin 17.39, Banja 17.41, Rogotin 17.45, Stablina 17.48, Ploče 17.50.
Ploče-Metković	18.33		putnički	Ploče 18.10, Stablina 18.12, Rogotin 18.15, Banja 18.19, Komin 18.21, Opuzen 18.24, Kravac 18.27, K. Norinska 18.29.
Metković-Ploče		18.50	putnički	K. Norinska 18.54, Kravac 18.56, Opuzen 18.59, Komin 19.02, Banja 19.04, Rogotin 19.08, Stablina 19.11, Ploče 19.13.
Zagreb-Ploče	21.44	21.57	brzi	Zagreb 8.57, Sisak 9.52, Sunja 10.22, H. Kostajnica 10.39, B. Novi Novi 11.44, Prijedor 12.16, B. Luka 13.15, Doboj 15.12, Zenica 16.47, Sarajevo 18.06, Konjic 19.31, Mostar 20.43, Čapljina 21.20, Ploče 22.06.

AUTOBUSNI KOLODVOR METKOVIĆ

tel.: 060 365 365 (iz inozemstva +385 20 680 074)

DOMAĆE LINIJE

Polazak autobusa iz Metkovića za:

ZAGREB

Split - autocesta 6,00, 8,40, 13,15 (1. VI. - 15. IX.), 20,40, 21,10, 22,40
preko Splita i Zadra 7,30, 18,10
preko Splita i Knina 19,45
preko Gospića na autocestu 23,30

VUKOVAR preko Mostara i Osijeka 18,45

SPLIT 5,15, 6,00, 7,30, 8,40, 10,40, 13,10 (od 1. VI. do 15. IX.), 13,45, 16,15, 18,10, 19,45, 20,40, 21,10, 22,40, 23,30

DUBROVNIK 4,20, 5,20, 6,15, 7,15, 7,50, 8,10, 11,45 (3. VII. - 15. X.), 13,30, 14,45, 15,15, 16,00, 17,45, 19,00, 23,15 (15. VI. - 15. IX.)

IMOTSKI 15,40

Dolazak autobusa u Metković iz:

ZAGREB 4,20, 5,20, 5,30, 6,10, 7,10, 7,45, 16,00, 21,45, 23,15 (1. VI. - 15. IX.)
iz Varaždina 8,00
iz Zadra 4,20, 18,50

VUKOVAR preko Osijeka 8,00

SPLIT 4,20, 5,20, 7,45, 11,35, 12,30, 13,30, 14,45, 15,40, 16,00, 17,45, 18,45, 21,45, 23,15 (1. VI. - 15. IX.)

DUBROVNIK 7,30, 8,30, 10,45, 14,25, 15,40, 18,00, 18,45, 19,40, 20,40, 22,40, 23,30

IMOTSKI 15,15

MEĐUNARODNE LINIJE

Polazak autobusa iz Metkovića za:

SARAJEVO 9,30 (15. 6. - 06. 9.), 9,40, 12,30, 13,50, 18,40 (Tuzla), 22,30 (15. VI. - 6. IX.)

BEOGRAD 19,45

MOSTAR 5,45, 6,30, 6,50, 9,50, 11,30, 12,30, 14,00, 18,40, 19,45, 22,30 (15. VI - 6. IX.)

ULCINJ 8,00

STUTTGART 6,45 (nedjelja)

FRANKFURT 6,45 (petak)

NIŠ 19,25

ZENICA 17,25

Dolazak autobusa u Metković iz:

SARAJEVO 11,20, 12,15, 14,20

MOSTAR 8,00, 10,40, 11,40, 13,15, 14,40, 17,30, 19,15

BEOGRAD 12,15

ULCINJ 18,45

STUTTGART 14,00 (subota)

FRANKFURT 14,00 (ponedjeljak)

NIŠ 9,00

ZENICA 13,30

Vjesnik
metkovski

Izdavač:
GRADSKO KULTURNO
SREDIŠTE METKOVIĆ

Za izdavača:
NATAŠA VUČKOVIĆ

Glavni urednik:
IVICA PULJAN

GSM:
098 198 73 11

e-mail:
vjesnik@metkovic.hr

URL:
www.metkovic.hr/vjesnik

Naklada:
4000 kom

Tisak:
TISKARA ZAGREB d.o.o.

CJENIK OGLAŠAVANJA U METKOVSKOM VJESNIKU

1/16 stranice 150 kn

1/8 stranice 250 kn

1/4 stranice 450 kn

1/2 stranice 800 kn

cijela stranica 1500 kn

lažna duplerica 2800 kn

duplerica 3500 kn

Ubacivanje 4000 kom.
gotovih propagandnih
materijala 2000 kn

UDRUGA "OTAC ANTE GABRIĆ"

svaki dan od 8 do 14 h
- društvene igre (domino, karte, šah...)
- dnevni i tjedni tisak

utorkom i četvrtkom od 9 do 12 h
- kreativne radionice i druženje

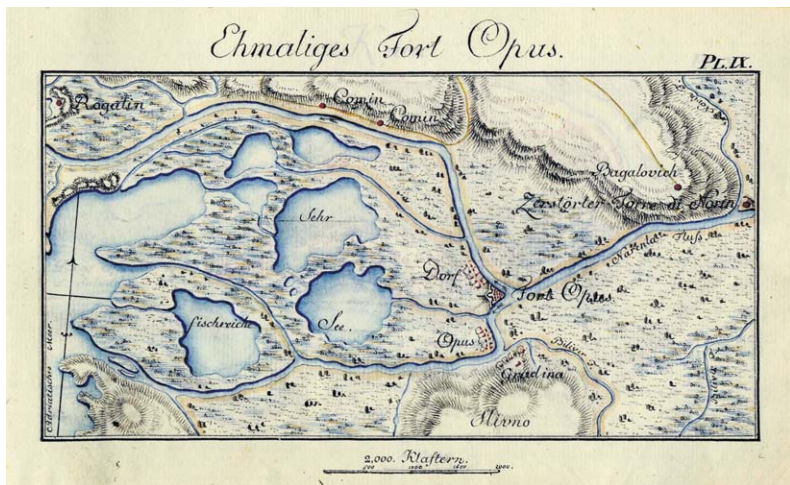
srijedom u 10 h
- tombola
10. studenoga (ponedjeljak) u 10 h
- prikazivanje filma o ocu Anti Gabriću

17. studenoga (ponedjeljak) od 9 do 12 h
- mjerenje krvnog tlaka i šećera u krvi
24. studenoga (ponedjeljak) u 11 h
- prigodno predavanje

ZADNJA, ALI NE I POSLJEDNJA

Staroga Metkovca šjor Tonku Puljevića, kojega često vidamo u šemji gradom, zatekli smo kako, sjedeći na klupi, čita naš list. Prizor nas je neodoljivo podsjetio na nešto 'već viđeno' pa smo šjor Tonku slikali i rekli: „Šjor Tonku, u sljedećem broju 'ispast' ćete na zadnjoj strani.“

Od našega povremenog suradnika Radoslava Dodiga, donečavnoga *latinca* u metkovskoj Gimnaziji, dobili smo ovu mapu delte Neretve iz 1805. koju je pronašao u Beogradskoj narodnoj biblioteci. Zanimljivo je pogledati kako je delta izgledala prije više od 200 godina, tj. prije regulacije Neretve. Jedno jezero autor je nazvao *Riblje carstvo*, vide se oba Komina, a *Kula od Norina* nalazi se na desnoj obali Neretve, uz samo ušće Norina u Neretvu.